

Morsum Magnificat®

Inhoud MM 155

DOSSIER OCMW BEGIJNENDIJK.

Belastend bewijsmateriaal 01

Danny won juridisch van het OCMW maar verloor de strijd tegen de dood

31 jaar oud.

En dood aan kanker 03-04

Diabeteseducator :
Lustrum 04-05-06

EXCLUSIEF Verhaal :

Hoe werd ik diabetespatiënt 07-08-09

Begijnendijkertjes.

Openbaar Domein 10
Bewijsmateriaal tegen ocmw 16
Afzetting voorzitter gevraagd 20

Federaal Agentschap

Nucleaire Controle :

Na 28 jaar op de goede weg ?. 11-12-13

Als hij vanuit zijn al dan niet gerechtvaardigde ambitie meer wil, dat hij zich dan maar tracht te bewijzen"

Onmenselijk OCMW 13-14-15-16

Saul versus Lydeke.

Eén jaar onderzoek naar het onderzoek.. 17-18-19-20

Werchter :

De varkens zijn weer weg 20

Tango is een elektrisch aangedreven stadsauto, 2,5m lang en 1m breed. 200km/h en 0-100km/h in 4 sec.

www.commutercars.com

Erg belastend bewijsmateriaal tegen OCMW Begijnendijk.

Het is zeer ongewoon dat cliënten van een OCMW zich omwille van hun situatie naar de pers begeven, maar de uitzonderingen bevestigen de regel. Deze redactie kreeg op 16 november, 2 en 16 december 2006 en voor de laatste keer op 10 januari 2007 een cliënt van het OCMW van Begijnendijk op bezoek, het was, gezien de gezondheidstoestand van de cliënt een triestig verhaal, een

20 april 2007 viel ook het OCMW doek over Danny

verhaal waarbij niet de naar de pers lopende cliënt, maar wel het OCMW van Begijnendijk beschaamd zou moeten zijn.

Openbaar brengen uitgesteld.

In de periode van het eerste interview in november 2006, was OCMW cliënt Danny in een rechtszaak met het OCMW van Begijnendijk verwickeld waardoor nog niet voor het openbaar brengen van de aanklachten werd geopteerd, maar de redactie van Morsum Magnificat werd geïnformeerd en volgde de zaak op. Op 16 december 2007 overhandigde Danny Morsum Magnificat het dossier en op 10 januari 2007 had Morsum Magnificat een laatste écht interview met hem, kort daarop werd de zieke man naar het UZ te Leuven gebracht waar hij op 16 april 2007 is overleden. Op 20 april 2007 werd hij in Betekom begraven -foto kist-

Moeilijke zaak.

Met het overlijden werd het OCMW van Begijnendijk van een lastige cliënt verlost die zich, volgens het sociaal verslag van 18 april 2005 van sociaal werker MA, diende te bewijzen - lees verder -, maar behalve de periode na de dood waarin Morsum Magnificat geen artikels wenste te brengen, kwamen nog andere problemen in het dossier opdagen waardoor, om andere reden, ook geen publicaties mogelijk waren.

OCMW brengt sommige mensen in de puree.

De onwil van het OCMW projecteerde zich niet alleen op D.L., maar ook op diens zoon -die zijn vader wilde helpen-, daarvoor kwam ook die zoon in financiële problemen, als gevolg daarvan daagden ook problemen op met de huishuur. Uit het dossier blijkt duidelijk dat het OCMW van Begijnendijk de zaken dermate onprofessioneel aanpakt, dat zij mensen in moeilijkheden brengt in plaats van te helpen, vooral ook met de kwaliteit van de woning, waarvoor ze resoluut de huur betaalden.

Voorzitter OCMW veegde klachten over woning resoluut van tafel.

In haar brief van 29 april 2005 veegt de Voorzitter Patricia Stevens de vraag van Danny L. om de kwaliteit van de woning te laten onderzoeken resoluut van tafel, ze schrijft letterlijk : *En zijn wij vooralsnog niet zinnens om tussen te komen*" einde citaat".

Het OCMW ► 13
De woning ► 16

Colofoon

Morsum Magnificat®

Professioneel
info@morsum-magnificat.be
www.morsum-magnificat.be

10 Jaar

Morsum Magnificat®
Professioneel

Verantwoordelijke uitgever
MORSE-Press VOF

Postbus 40 1740 Ternat.
Ondernemingsnummer :
BE 0886 942 759

Bank : Fortis 001 509 3123 20

Lid van de Unie
van de Uitgevers
van de Periodieke
Pers U.U.P.

Administratie :

Assesteenweg 117A/7-Bus 3
tel + 32 (0) 2 461 11 15
fax + 32 (0) 2 461 11 17
info@morse-press.be
www.morse-press.be

Morsum Magnificat

Online berichten : 50 euro/jaar
Jaarabonnement 50 * 2 euro

² Electronische versie (PDF)

Jaarabonnement 100 * 3 euro

³ Gedrukte versie in kleuren

Losse nummer 8,50 * euro

* Verzending en BTW inclusief

Hoofdredacteur

Erik Verbeeck

Journalist van beroep

upp-vjv-vvoj-vjpp

GSM 0473 76 25 73

Is een periodiek dat

maandelijks één of meerdere

malen verschijnt. Het is

totaal onafhankelijk en onderscheidt

zich van andere tijdschriften

wegens het dieper ingaan op het

"maatschappelijke".

De belangen van de burger

staan aan de top, zonder

politieke of andere

inmenging waardoor

onderwerpen behandeld

kunnen worden die elders

onvoldoende aan

bod komen.

juni 2008

Voornaamste online berichten

02/06 - Magnette.

Niet alleen zwak voor electrabel.

03/06 - Vlaams Belang.

Avances leiden niet tot Fortza Flandria.

03/06 - Bliksem.

En wateroverlast : al 50 jaar gewaar-
schuwd.

04/06 - Elektrische installaties.

Keuren bij verkoop woningen.

05/06 - CREG.

Moet in commissie Bedrijfsleven gehoord
worden.

05/06 - Begijnendijk.

Milieu Advies Raad moet verantwoorde-
lijkheid nemen.

06/06 - Wegpolitie.

Wegcontrole rond alcohol en drugs.

07/06 - Elektrische uitdaging.

ook naar eigenaars van nieuw gebouwde
woningen.

07/06 - Ziekenhuizen.

Franstalige ziekenhuizen bedienen
zichzelf.

07/06 - Belgische ratten.

in Mozambique.

08/06 - LDD.

Zonder match op veld te Herentals.

08/06 - Open VLD.

Blijft bevolking rad voor ogen draaien.

08/06 - Kortenberg.

Hulpkreet vanuit Kortenberg.

08/06 - Federale Politie.

Internationale actie "Etoile" tegen drugs.

09/06 - Journalisten.

Twee journalisten vermoord.

09/06 - Wooninsp. Vlaanderen.

Alleen keuren wat visueel zichtbaar is.

09/06 - FAST.

Klist voortvluchtige Duitser.

10/06 - Elektriciteit.

Wordt duurder door gemeentepolitiek.

10/06 - FOREM.

Franstaligen in Vlaanderen werken.

10/06 - Begijnendijk.

Ziet wéér niet toe op de veiligheid.

10/06 - Vakbondsmannen.

Dragen alleen helmen tijdens betogingen.

10/06 - Begijnendijk.

14 Jaar na het artikel in Humo.

12/06 - Tom Boonen.

Het over de pers getilde paradepaardje.

12/06 - Saul vdB.

Slachtoffer van pover politiewerk ?

16/06 - Morsum Magnificat.

Drie dagen off-line.

16/06 - Fed. en lokale politie.

Dierentransporten in de regio Kortrijk
gecontroleerd.

16/06 - Federale Politie.

Speurruizen op de Brussels Dog Show.

16/06 - Politiehervorming.

Ook vermogenscontrole bij de politie.

17/06 - OCMW Begijnendijk.

Beroepshof ziet ook miskenning verplich-
tingen.

17/06 - MGB Begijnendijk.

Dansen op de slappe koord.

18/06 - JM Pfaff.

Justitie pakt de kleine garnalen.

18/06 - Grondwettelijk hof.

Buigt zich over beroepen van VB

10 Jaar Morsum Magnificat®

18/06 - Saul van der Bijl.

vraagt kamer met 3 rechters.

18/06 - FANC.

heeft deur voor oplichters wagenwijd
opengezet.

19/06 - BVVDE.

De dag van de diabeteseducator.

19/06 - LDD.

Psoiree van Nationaal secretaris
Peter Reekmans.

19/06 - FANC.

Komt aan de journalisten weer
uitleggen.

19/06 - Federale Politie.

Verschil moet er zijn.

19/06 - Begijnendijk.

Politie BRT controleert voertuig
Morse-Press.

20/06 - BNT.

Overgenomen door CEPS.

20/06 - FANC.

Directie liet pers door roze bril
kijken.

21/06 - Diabeteseducatoren.

afgekondigd in de Artevelde-
hogeschool te Gent.

21/06 - Gouvern. VI. Brabant.

slaait Begijnendijkse bal mis.

21/06 - Begijnendijkse patiënt.

Vraagt Vlaamse Diabetes Vereniging
om hulp.

22/06 - Fonds Pascal De

Croos.

Werkbeurs in uitgesteld relais.

22/06 - Vlaams Belanger.

Laeremans schiet Prof. Em. Lamine
in de rug.

22/06 - Diabetes.

Hoe werd ik diabetespatiënt.

23/06 - Begijnendijk.

Ziek en toch kinderen vervoeren.

23/06 - Tongeren.

Porsche en Mercedes dieven gearres-
teerd.

23/06 - Verkoop ABX - LDD.

Reactie Schoupe is toppunt van
cynisme.

23/06 - FANC.

Lichte SCK door.

24/06 - FANC.

Eén jaar na de dodelijke bestralingen
in het UZ Gent.

25/06 - FANC.

en de rondetafelconferentie in
uitgesteld relais.

25/06 - FANC realiteit.

Groot verschil tussen theorie en
praktijk.

26/06 - Astrid.

Communicatiesysteem.

26/06 - R.V.J.

Niet onpartijdig in beoordeling.

26/06 - FANC.

Zoekt samenwerking met radio-
therapie.

28/06 - Werchter.

Nu al klachten over veiligheid.

29/06 - Woningkwaliteit.

huurwoningen moet beter gecontro-
leerd worden.

30/06 - Begijnendijk.

OCMW ook in beroep veroordeeld.

31 jaar en dood aan kanker

Ternat / Vlijmen, 17 juni 2008.

Het aantal mensen, jong en oud die aan kanker sterven stijgt, het is een "fait divers" geworden, hoe dichterbij en hoe jonger taxeert de graad van menselijk leed, mensen en familieleden berusten overmand door emoties in hun lot, kanker is immers iets waartegen men niets kan ondernemen, zelfs dokters niet.

Dat eens het kankerproces is gestart, genezing zeer weinig kans maakt is een feit, maar doen dokters en vooral politici wel genoeg om de ontwikkeling van kankers te bestrijden, neen dus !

Slechts 31 jaar oud.

Op 17 juni 2008 werd er in het Nederlandse Vlijmen een familielid begraven, het ging om een mooie 31 jarige vrolijke, levenslustige van het leven genietende ongetrouwde jonge vrouw die door kanker werd geveld, wel driehonderd personen, waaronder de ouders, familie, vrienden, vriendinnen en kennissen woonden de ceremonie -die de overledene volledig zelf op voorhand geregisseerd had- bij.

De levensloop van de overledene werd met beelden via videoschermen met klank uitgebeeld, het was een écht professioneel opgezette crematieplechtigheid, waarop ik, omdat de organisatoren geen enkele steek lieten vallen, als aanwezige geen enkele opmerking kon maken, het brengen van diverse liedjes van bekende en minder bekende artiesten is in België wellicht ongewoon, maar hier werd dat door de overledene als laatste wens geuit.

Steentje bijgedragen.

Het feit dat iemand op zo'n jeugdige leeftijd door kanker wordt geveld, doet voor mij weer de film herbeleven van de strijd die ik al sinds 1982 voer tegen het bestaan van zeer gevaarlijk radioactief materiaal dat sinds de jaren vijftig massaal in het openbaar voor nutteloze doeleinden werd aangewend, ook in Nederland waar het, nadat het gevaar en onzin ervan bekend werd, snel is opgeruimd. Het gaat over het aanwenden van de

meest giftige radio-elementen, de zogenaamde "Alfastralers" Americium 241 en Radium 226, isotopen die respectievelijk 432 en 1602 jaar nodig hebben om in straling te halveren. Van deze bronnen zijn er in België zo'n 90.000 geplaatst, goed voor een oppervlakte van meer dan 400 vierkante meter, erger is dat door de illegaliteit ervan, het grootste deel van die radioactieve stof in het milieu is terecht gekomen en dat is zeer schadelijk voor de gezondheid. Radium 226 bijvoorbeeld is een kankerverwekkend isotoop, dat vooral botkanker veroorzaakt, Americium 241 treft meer de lever.

Door een verbeten strijd ben ik én mijn echtgenote -wiens nicht dus op 31 jarige leeftijd werd geveld en op 17 juni 2008 werd begraven- erin geslaagd om het onnuttig gebruik van dat gevaarlijk en kankerverwekkend

verspreiden dan in Nederland.

Het Belgische politiek systeem, de incompetentie.

De Belgische overheid heeft zich nooit gestoord aan het vernietigend rapport van Euratom, erger was dat het organisme dat aan het rapport meewerkte -Controlatom- zelf financieel beter werd van de controles die ze uitvoerden bij de firma's die deze tuigen illegaal plaatsten, vooral L'Aigrette en Heleblitz, er werd nooit nagegaan of de wettelijke voorschriften zoals deze in het KB van 28 februari 1962 waren vervat, werden toegepast.

Het was dan ook zeer ongepast van de Directeur -Delhove- in de uitzending van Terloops van 4 april 1985 het woord te komen voeren.

Nadat wij de verdere plaatsing van de gevaarlijke tuigen bij wet lieten verbieden, werden er weliswaar geen nieuwe meer geplaatst, maar de vijftienduizend illegaal geplaatste items die voor het overgrote deel in zeer slechte staat verkeerden, bleven staan en velen staan er vandaag, 28 jaar nadat ze verboden werden, nog, ze verspreiden dagelijks nog altijd gevaarlijk radioactief en kankerverwekkend materiaal dat in de lucht en in het milieu verdwijnt, wat de facto kanker veroorzaakt. De Belgische overheid die verantwoordelijk is, is dus misdadig.

Meting door AVN toont aan dat het dak van de St Jacobskerk in Antwerpen meer dan 1.000 keer boven de toegelaten waarde met Radium 226 is besmet. Het FANC belette AVN later nog dergelijke besluiten te nemen ! AVN controleert ook de Kerncentrales Greenpeace trekt zich van dit soort dossiers niets aan, Jan Michiels van het FANC blijkt een goede bekende bij die showgroep te zijn.

materiaal in 1985 te laten verbieden, toch is het een zeer magere troost.

Nederland nam maatregelen.

Toen het verhaal in 1970 door de Europese Commissie voor Atoomenergie onder rapport 4292f bekend werd, heeft de VROM in Nederland al vrij snel de nodige maatregelen genomen om het gebruik van dat materiaal in bliksembeveiliging te verbieden. In 1990 werd in Nederland, nadat er ook radioactieve incidenten hadden plaats gevonden, alles opgeruimd. Maar in België heeft de overheid van toen -DBIS nu FANC- zich niet gestoord aan het Euratom rapport, het radioactief materiaal heeft zich in België al 28 jaar langer kunnen

Schooldirectie stoorde zich niet.

Na de verwijdering van een radioactief element van het dak van de basisschool te Merksplas werd er op het dak een radioactieve besmetting gemeten die vijfduizend keer hoger was dan de in de wet toegelaten limiet, maar de Directie van de school stoorde daar zich niet aan. Pas toen Het Laatste Nieuws daarover een artikel bracht,

leerkrachten en ouders van schoolgaande kinderen bij de Directie aanklopten, kon de Directie niet anders dan optreden, anders hadden ze het nooit laten verwijderen terwijl het radioactief materiaal binnen 1602 jaar nog de helft straalt van wat het vandaag doet !

Duizenden daken radioactief besmet.

Deze redactie heeft na 28 jaar ervaring in dit dossier, en aan de hand van praktijkervaring, becijferd dat er in België minstens drie-duizend daken met Radium 226 zijn besmet met waarden die duizend keer de toegelaten limieten overschrijden en de overheid doet niets, ook justitie niet, ergo, degene die dat allemaal aan het licht heeft gebracht wordt zelf gestraft.

Greenpaece.

In het verleden heb ik enkele toenaderingspogingen gedaan om op dat vlak met Greenpeace samen te werken, maar dat is mij nooit gelukt.

Greenpeace is een poppenkast die altijd in het oog van de camera's moet werken en, zoals te Mol aan de Nete, heel veel show komt

Veel show aan de Nete te Mol, ook de politiek mag dan nooit ontbreken, want zonder politiek en camera's kan Greenpeace niet echt werken.

verkopen maar geen oog heeft voor radioactieve besmettingen afkomstig van de opvangsters voor bliksem.

Aan de Nete te Mol werd er, zoals we dat van hen gewend zijn, heel veel show verkocht, maar op het moment dat het FANC te Mol één en ander kwam uitleggen, stuurde Greenpeace haar kat.

Grote Jan.

Meneer Vandeputte zou op die avond naast het FANC zelf niet mogen komen spreken en dat zinde Jan niet en daarom wilde hij niet eens naar de uiteenzetting komen luisteren !

De "Grote Jan" uithangen is voor Greenpeace veel belangrijker dan de bevolking en het milieu tegen de gevaren van radioactiviteit beschermen.

Ondertussen sterven er wel mensen aan kanker en radioactiviteit speelt daarbij een heel grote rol, óók bij de bestralingen loopt er soms één en ander fout, zoals bij het UZ te Gent, ook daar heeft Greenpeace niets van zich laten horen.

Erik Verbeeck ©

POSTGRADUAAT OPLEIDING DIABETESEducator

Marleen De Pover
Projectleider diabeteszorg
Arteveldehogeschool.
Coördinator postgraduaat
diabeteseducator en
initiatiefneemster van de
eerste "dag van de
diabeteseducator"

Academiejaar 2007 - 2008 Lustrum Promotie
Nemrodzaal Arteveldehogeschool Gent
Eerste dag van de diabeteseducator.

Ternat /
Gent, 20
juni 2008.

Diabetes is een chronische ziekte die meer en meer voorkomt. Informatie over de ziekte is massaal op het internet te vinden.

Arteveldehogeschool te Gent

De gelijknamige hogeschool te Gent, is veelzijdig -www.arteveldehs.be-, maar in dit artikel brengen wij het deel dat zich rond het thema "diabetes" afspeelt, meer bepaald de opleiding tot postgraduaat diabeteseducator.

Marc Claey's Directeur COMPahs

Marleen De Pover was de coördinator en organisator van de feestelijke en geslaagde happening rond de "Eerste dag van de diabetes-educator" van 20 juni 2008 die om 16.30u van start ging. Ook Morsum Magnificat was bij het gebeuren aanwezig.

Feestelijke dag.

De inleiding van deze viering werd gegeven door Directeur Marc Claey's die zei fier te zijn dat de Arteveldehogeschool mensen tot diabeteseducator hebben mogen opleiden.

Ook maakt hij duidelijk dat het stilaan tijd wordt dat er een politieke erkenning komt, drie hogescholen werken momenteel samen met de VDV en met BVVDE om dat te realiseren. Aangezien het initiatief aanvankelijk als posthogeschool is gestart en nadien als postgraduaat verder is gegaan en het initiatief ondertussen 10 jaar bestaat, is het vandaag een feestelijke dag, er zullen dan ook een aantal personen letterlijk in de bloemetjes gezet worden. Marc Claey's stelt ook dat er al heel wat gerealiseerd is, maar dat er nog veel moet gebeuren.

We vinden twee groepen; diabetes 1, een auto immuun ziekte die op jongere leeftijd optreedt en diabetes 2. Dit type komt het meest voor en ontstaat meestal op een meer gevorderde leeftijd. Die vorm wordt uitgelokt door onze huidige levensstijl, ongezonde voedingsgewoonten, gebrek aan beweging en overgewicht. De auteur van dit artikel behoort trouwens zelf tot deze laatste categorie.

meer **05**

Marleen De Pover - AHS

Marleen De Pover, één en al sociale ingesteldheid en drijvende kracht achter het gebeuren van vandaag, eerder al door Directeur Marc Cleys in de bloemen gezet, begon met het probleem dat zich kan stellen wanneer bij iemand, na controle, de diagnose van diabetes wordt gesteld. Marleen wijst erop dat er nogal wat misverstanden en vooroordelen bestaan en dat, zolang mensen niet van dichtbij met diabetes geconfronteerd worden, ze er niet bij stilstaan en ook van de preventiecampagnes blijft te weinig hangen. Zelfs nadat de diagnose is gesteld is het zeer moeilijk een gedragsverandering te weeg te brengen. Coaching moet dan ook gebeuren door mensen die kunnen luisteren want de impact van dia-

betes op de levenskwaliteit is zeer groot en er moet een balans gevonden worden tussen het patiënt zijn, het sociale leven maar ook het medische welzijn. Diabetici tot inzicht brengen dat een kwaliteitsvol leven met diabetes mogelijk is vergt heel wat inzet. Coachen is een proces van vallen en opstaan dat volledig draait rond communicatie met de diabeet enerzijds en de behandelende arts en het multidisciplinaire team. Haar lezing kreeg de titel "De sleutelrol van de diabeteseducator in het educatieproces". Marleen deed ook een oproep om de petitie te ondertekenen op www.diabetessymposium.

Mevrouw Van Agtmaal, die zich met de fiets naar het evenement verplaatste, had het over "Diabetes in het gezin", zoals de krasse en minder krasse uitspraken daaromtrent, ondermeer "ben ik diabeet of heb ik diabetes". Diabetes heeft recht op 33% handicap, iedereen zou ook als een diabeet moeten leven. Indien kinderen ook diabetespatiënt worden, zijn de zorgen veel groter. Een passage handelde over mogelijke relationele of seksuele problemen. In de "Balans" gaat het om geven en

nemen, ook tussen ouders en kinderen, het helpers syndroom en de educatoren spelen daarin een belangrijke rol en dienen na te gaan wie "alles" binnen het gezin regelt. Het vrij complexe van "Parentificatie" werd ook even aangesneden, verder ook nog de belangrijke communicatie, afhankelijkheid en dominantie, tot "Balans en evenwicht" en veel meer, het was een boeiende uiteenzetting.

M. Van Agtmaal.

Zelfstandige psychotherapeute en trainer Therapeutische Patiënten Educatie binnen de opleiding educateur van de AHS

Dr. A. Verhaegen ZNA Palfijn

Dokter Ann Verhaegen is verbonden aan het Jan Palfijnziekenhuis te Antwerpen en sprak de zaal toe als Voorzitter van de Vlaamse Diabetes Vereniging, zij opende met een spreuk die in een restaurant aan de muur hing "One team, one philosophy", wat meteen werd gelinkt aan het teamwerk van de diabetes educatoren. Dr. Verhaegen is erg gesteld op teamwerk en vergelijkt de taak van de educatoren met de bemanning van een schip, daar is een stuurman en iemand die de koers bepaalt, iedereen

op een schip moet zijn taak vervullen. Het zelfstandig opvolgen van patiënten is volgens de dokter ook belangrijk -hopelijk is dit geen item waarbij de dokters zelf hun voordeel uit halen. red.- Ook de communicatie binnen het team ivm de zorgstrategie voor de patiënt is belangrijk maar evenzeer de communicatie met de familie van de patiënt die in het diabetes kernteam zou moeten worden opgenomen. Echter het belangrijkste is dat het volledige team aan hetzelfde zeel trekt.

Spreker als Voorzitter van de Vlaamse Diabetes Vereniging

Jan Vaneleven is verpleegkundige en diabeteseducator, hier kwam hij spreken namens de Beroepsvereniging voor verpleegkundigen diabetes educatoren -BVVDE-. In hoofdzaak had hij het over de verbetering van de kwaliteit van de verzorging, ook de positie van de verpleegkundigen versterken behoort tot het streven. Bovenaan staat het behartigen van de gemeenschappelijke belangen, zegt Jan, het doel is hier de erkenning, wat een soort waardering van het beroep betekent. De BVVDE haalde in het verleden ook haar slag thuis in de terugbetaling van zelfcontrole benodigheden door het

RIZIV. Spreker gaf ook een overzicht van allerlei interessante activiteiten vanaf 1986.

Erkenning.

Jan Vaneleven diende ook te verwijzen naar het feit dat de beroepsbekwaamheid tot verpleegkunde in de diabetologie nog steeds niet erkend werd, vandaar de oproep vanuit de AHS om vandaag op de eerste dag van de diabeteseducator de petitie te ondertekenen, de politiek blijft duidelijk in gebreke.

BVVDE - Beroepsvereniging voor verpleegkundigen diabetes educatoren

Jan Vaneleven - UZ Antwerpen

N. Van Campenhout - FEND

Mevr. Van Campenhout, afgevaardigde van FEND (Federation of European Nurses in Diabetes) begon met de organisatoren te feliciteren met hun 1ste diabetesdag en legde daarna aan de hand van slides het ontstaan en de werking uit van FEND. De organisatie werd opgericht in 1995 met als missie het promoten en het leveren van gefundeerde zorgverlening voor mensen met diabetes in Europa. Doel van FEND is o.m.: *Ontwikkelen en promoten van de

professionele rol van de diabetesverpleegkundige in Europa. *Invloed uitoefenen op de Europese richtlijnen op het gebied van diabeteszorg en onderzoek. *Promoten van aanvaardbare protocollen en gelijke zorgverlening voor alle diabetici in Europa. *Samenspraak en samenwerking met nationale en internationale gezondheidsorganisaties.

FEND - Federation of European Nurses in Diabetes, tevens medebestuurder BVVDE en FEND.

Prof. Dr. Rubens UZGent.

Hoogleraar endocrinologie, lesgever en adviseur COMPahs, onderwijsdirecteur fac. geneeskunde UZGent.

Volgende spreker, Prof. Dr. Rubens schetste in het kort de geschiedenis van de aanpak van diabetes. In het begin van de 20e eeuw kon iemand met diabetes 3 tot 6 weken overleven. In 1908 begon men in de VS met de zogenaamde "starvation" behandeling waarbij men de patiënt letterlijk en figuurlijk uithongerde wat een overleving van 1 tot 2 jaar opleverde. Enige jaren later ontwikkelde men in Ontario (Canada) een product dat uitgedacht was in België

en dat invloed had op de pancreas. In het begin van de jaren 1960 kwam men op het idee om speciale opleidingen voor verzorgers in te richten. Deze opleidingen waren in het begin zeer "ambachtelijk" en pas toen in de jaren 1990 de hogescholen, de Arteveldehogeschool als eerste, opleidingen verzorgden kwam er een serieuze verbetering in de opleiding van verzorgers en dus ook in de situatie van de diabetici.

Diëtist Ward Achten, ex-cursist, die sprak in naam van alle promovendi en verbonden aan het Virga-Jesse Ziekenhuis (Hasselt) benadrukt dat de taak van de diabetes educator niet alleen het overdragen van informatie aan de patiënt is maar vooral ook dat deze oog moet hebben voor de mens áchter de patiënt, wat niet altijd even gemakkelijk is. Voor Ward Achten is het van belang dat een goede diabetes educator veel doet aan zelfreflectie, dat wil zeggen,

zichzelf in vraag stellen. Voor hemzelf betekende het een meerwaarde en hij raadt zijn collega's aan hetzelfde te doen want er bestaan geen super educatoren maar er bestaan wél mensen die in de zorglijn staan en die het beste voorhebben met andere mensen die een hulpvraag hebben. Voor hem is het belangrijkste dat educatoren betrokken zijn bij de problematiek van de patiënten.

Ward Achten - Eén van de 32 laureaten van de diabeteseducatoren

Ward Achten.

De muzikale omlijsting.

Een ander vermeldenswaardig optreden is van het "Cello duo" Pieter & Pieter, dat voor een geslaagde muzikale omlijsting zorgde. Pieter Matthijssen, de leraar, en Pieter Stas, de leerling, toonden hun muzikale kunde vóór en tijdens de spreekbeurten. Links Pieter Matthijssen, de leraar en rechts Pieter Stas, de student, maar, onderstreepte Marleen De Pover, in de praktijk was er qua kwaliteit geen verschil.

foto EVER

Het onthaal en de receptie.

Het ganse programma werd stipt en volgens schema afgewerkt, na alle sprekers te hebben gehoord was er de proclamatie, 32 diabeteseducatoren mochten hun getuigschrift uit de handen van Directeur Marc Claeys in ontvangst nemen, nadien volgde een welverdiende receptie. Ook over de inhoud en het verloop van deze laatste etappe van het gebeuren rond de diabeteseducatoren, kon deze uiterst kritische redactie geen opmerkingen plaatsen. Wat ons vooral opviel was, dat de mensen hier "gewoon" vriendelijk

waren en zich ook zo opstelden, geen "camera" gezichten -zoals we dat bij de politici kennen-, misschien de reden waarom wij onze kritische pen ook in dezelfde zin gehanteerd hebben. Wij geven aan vele overheids- en andere diensten de raad om bij Marleen en haar collega's op de Arteveldehogeschool te Gent lessen te gaan volgen in het

omgaan met mensen, op die manier zal er veel minder geklaagd worden omtrent de werking van de overheid. Als diabetes II patiënt kan ik alles veel beter beoordelen dan journalisten die geen diabeet zijn.

Erik Verbeeck ©

Hoe ik Diabetes II patiënt werd.

Sint Truiden /
Manilla
medio 1996.

**Iedereen
weet dat
duizenden**

mensen diabeet zijn, in België zelfs meer dan tweehonderdvijftigduizend, ik ben dus echt niet de énige maar indien de bedrijfsleider, die mij op missie stuurde naar het buitenland, de wet had gerespecteerd, dan had ik deze ziekte wellicht nooit opgelopen.

Het gebeurde toen dat ik voor de eerste keer in mijn leven dacht dat ik een goedbetaalde job als werknemer had gevonden, maar mooie liedjes duren niet lang en bovendien hield ik er een ziekte aan over die ik levenslang zal meedragen.

Oud bedrijf.

De nv Georges Champagne uit Sint Truiden was een oeroud bedrijf dat hoofdzakelijk voorgespannen betonpalen produceerde, stichters en aangetrouwde familie, zoals Lemmens en Schoofs, woonden in grote villa's in de buurt, ze hadden -hebben?- veel geld, hun cliënteel vonden ze uiteraard bij de elektriciteitsdistributeurs, zoals Electrabel, PBE, ALE, e.a. Midden jaren '90 werd Champagne uitgebouwd tot de "Groep Champagne", wat daar achter stak, zal waarschijnlijk alleen Frans Schoofs, schoonzoon van Georges Champagne haarfijn -en nog meer- kunnen uitleggen. Hoe dan ook werden toen een drietal bedrijven in de "Groep Champagne" opgenomen.

Buy Out.

Handelsingenieur Jan Declercq kreeg het in 1996 in zijn hoofd om zich als Afgevaardigd bestuurder in de nv G. Champagne te nestelen, echter hij had daarvoor geen geld, maar dát mocht voor Jan geen probleem zijn, de centen werden hem geleend -6 mio Bef- door Frans S., boekhouder, bankier -Agent-schap Centea-, Hotel eigenaar, etc. Jan Declercq werd Gedelegeerd Bestuurder van de nv G. Champagne, zonder geld en noch knowhow met een vrouw die naast haar schoenen liep, dat kon niet anders dan mislopen.

Markt tanend.

De nv G. Champagne fabriceerde al meer dan vijftig jaar voorgespannen betonpalen. Het systeem was oeroud, de werkomstandigheden van de arbeiders ronduit slecht, gevaarlijk en ongezond, maar wél rendabel, nogal wieses !

Omdat elektriciteitsnetten meer en meer ondergronds werden gelegd, zag de nv G. Champagne de markt in België dalen, er diende dan ook een uitweg voor de tanende markt en inkomsten te worden gevonden.

Kamer van Koophandel en geweldige zakenpartners.

Jan De Clercq, die wellicht in Hasselt geen ekele winkel kon vinden voor de maat van zijn dikke nek, wist zich als Gedelegeerd bestuurder van de nv G. Champagne -waar toen ruim 250 personen werkten- op korte tijd

Jan De Clercq -uiterst links- toont hier de zieltogende betonpalenproductie van de nv G. Champagne te St Truiden.

ook tot Voorzitter van de Kamer van Koophandel én zelfs als Consulair Rechter te nestelen. Grote zakenmannen hebben dito vrienden en zo leerde Jan De Clercq de gebroeders Leenders uit Meeuwen- Gruitrode kennen. De twee kornuiten Luc en Marc Leenders waren betrokken in de affaire Smans -1994- waarvan de BTW-directie destijds 21 mio Bef terugvorderde, uiteindelijk kregen de gebroeders Leenders en toekomstige "Zakenpartners" van Jan De Clercq, vijftien maanden voorwaardelijke celstraf en vijfhonderdduizend frank boete.

De Filippijnen.

Via zijn inventieve en creatieve vrienden Marc en Luc Leenders, leerde Jan De Clercq ook een

Antwerpse dame, Mimi S. kennen. Die dame had met haar Project en Bedrijfsontwikkeling nv uit Antwerpen goede contacten met de Filippijnse zakenman René C. Mimi had met René al meer zaken gedaan.

Telkens wanneer Mimi, samen met haar toenmalige partner Albert -die wegens een tumor vroegtijdig is overleden- naar Manilla vloog, werd er ook even heen en weer gevlogen naar Hong-Kong om wat financiële zaken af te handelen ..

ECIP voorwaarden super interessant, als het project niet lukte, moest de 6mio niet teruggegeven worden

Betonpalen.

In de Filippijnen werd in 1995 een verbod uitgevaardigd om nog langer bomen te kappen om te worden gebruikt als elektriciteitspalen. De geslepen Mimi S., afkomstig uit Meeuwen- Gruitrode waar ook de Leenders wonen, smeedde samen met René C. het plan om in Manilla een firma op te richten die voorgespannen betonpalen zou maken. Op zichzelf zeker geen slecht idee, het milieu -bos- en de werkgelegenheid zou er voor de Filippino's zeker beter van worden.

Maar in de Filippijnen gaat het geld naar waar het al zit en de al stinkend rijke, corrupte Filippijnse uitbuiters en geldwolven hadden hun prooi al zeer snel ontdekt, alleen de Limburgse "Grote" (?) zakenmannen hadden dat niet begrepen.

Belphil project.

Mimi S. presteerde het ook om de ECIP -European Community Investment Program-, voor dit project te strikken, de ECIP participeerde meteen voor 6mio Bef. De voorwaarden waren bovendien super interessant, mocht het project niet lukken dan diende de 6 mio niet teruggegeven te worden !!

van **07**

Er werd tussen de gebroeders Leenders, Jan De Clercq -nv G. Champagne- en René C. een akkoord gemaakt om in de Filipijnen een project op te starten om voorgespannen betonpalen

foto EVER

Mimi en Albert in de lounge van het luxueuze Peninsula in Manilla.

te gaan fabriceren, de firma zou in Manilla onder de naam "BELPHIL" worden opgericht, het kapitaal werd bepaald op 12 mio Bef, maar buitenlanders mogen in de Filipijnen maar 40% van de aandelen van een bedrijf hebben, ze mogen dus geen meerderheid in de bedrijven krijgen, dus namen Leenders en de nv G. Champagne elk 20% of 2,4 mio Bef aandelen.

Niet alleen geld.

Handelsingenieur Jan De Clercq had vele problemen want behalve gebrek aan kennis, autoriteit en management had hij ook financiële problemen.

Het kapitaal -6 mio Bef- om zich bij de nv G.Champagne in te kopen -Buy out- werd door tussenkomst van Frans S., die in Sint Truiden ook het Centea kantoor runde, geleverd.

Daarbuiten hadden Jan en zijn vrouw Ria in Alken ook een riant huis laten bouwen, voor hun financiële avonturen had de hele familie borg getekend, wat het koppel niet belette om naast hun schoenen te lopen. Een Voorzitter van de Kamer van Koophandel van Limburg is toch niet niks, een grote BMW 750 voor meneer en een kleinere 520 voor madam hoort toch bij de status. Toen Jan De Clercq met zijn 2,4 mio Bef om Belphil in Manilla te kunnen opstarten, over de brug moest komen, bleef het in Sint Truiden stil.

De dure verkenning.

In juli 1996 besliste Jan De Clercq als Gedelegeerd bestuurder van de nv G. Champagne om in de Filipijnen op

Ik ondergetekende, Jan De Clercq, gedelegeerd bestuurder van de N.V. G. Champagne, Luikersteenweg 149 te 3800 Sint-Truiden, aandeelhouder van de nog op te richten Belphil Products Incorporation, verklaart dat de Heer E. Verbeeck per 23.09.1996 een project dient op te starten m.b.t. voorgespannen betonpalen in de Filipijnen - metro Manila - en dit voor een periode van minstens één jaar.

Opgemaakt te Sint-Truiden, donderdag 19 september 1996

N.V. G. Champagne

J. De Clercq
Gedelegeerd bestuurder

verkenning te gaan, ondermeer naar de plaats waar de eerste fabriek zou komen maar ook om kennis te maken met de plaatselijke partner en om een woning te zoeken voor mij en mijn echtgenote.

Er werd geboekt voor een vlucht met de formule "Business class" dat per kop -en dit voor vier personen- toen 87.000 Bef koste, de verkenning duurde van 12 tot 15 juli 1996.

Het vreemde was dat er tijdens die trip weinig of niets concreets uit de bus kwam, dat zou later, in september gebeuren als het project écht van start zou gaan zei Jan De Clercq.

Achteraf hebben we snel begrepen,

NVDR

Met deze opdracht en het ganse project is Jan De Clercq zijn boekje te buiten gegaan, volgens de KBC mocht de nv G. Champagne geen geld in het Filippijnse project stoppen, maar er zijn zo'n 10 mio Bef in die bodemloze put en in de zakken van de Filipino's verdwenen.

Donckier -Belang Van Limburg- en Hans Brockmans -Trends- hebben zich door de show in de luren laten leggen, hun verhalen klopten niet, Belphil is nooit écht van de grond gekomen, een blaam voor een Limburgse gazette en zeker voor tijdschrift als Trends, ze hebben zich beiden vergalopperd aan de Limburgse showgasten Leenders en De Clercq.

Geen appartement.

In september 1996 vertrokken we voor de tweede keer, dit maal,

zozegd voor één jaar, naar Manilla om er een eerste productie-eenheid voor voorgespannen betonpalen op te richten. Met Belgische "knowhow" zoals Trends schrijft. Ik had in Sint Truiden een totaal nieuw, modern en veilig concept ontworpen en beproefd, het product werd eerder per boot naar de Filipijnen gestuurd maar de palen zijn nooit ter plaatse aangekomen maar dat is weer een ánder verhaal dat de nv G. Champagne ook handenvol geld heeft gekost.

Aangezien Jan De Clercq de vereiste fondsen voor het Belphil niet bij mekaar kreeg en Belphil

niet eens was opgericht, was er al meteen een financieel probleem, in plaats van het beloofde appartement in Manilla werden we in de dure Peninsula gestopt, maar dan met een speciale korting, toch nog goed voor een kost van 265 USD per dag -toen 10.600 Bef-

Ook geen vergoeding, noch verzekering.

De eerste vage overeenkomst met de nv G. Champagne -Jan De

Baguio in het gewezen vakantieoord van de Amerikaanse strijdkrachten gebruikt toen ze in Vietnam oorlog voerden, gekwetste militairen uit de Vietnam oorlog vertoefden er en het werd later verkocht aan rijke Japanners. Op de foto : vlnr Jos Geysen, René Cristobal, Jan De Clercq, Erik Verbeeck, J Van Der Sande, Ing.Rada

dat de verkenning allemaal een zeer goed opgezet plan van de Filippijnse partner was, de nv G. Champagne een was half miljoen Bef armer geworden voor de vlucht, de verplaatsing en de dure overnachtingen in de Filipijnen.

Eén overnachting in de Peninsula koste 325 \$ (toen 12.000 Bef !!)

Een blaam voor de pers.

Ondertussen had het Belang van Limburg en Trends -nº33 van 14.08.1997- de nodige publiciteit aan het project gegeven dus óók Eric

van **08** Clercq- werd op 24 januari 1996 opgemaakt, de échte op 18 september 1996 onder de voorwaarden die wij, zoals ze op papier stonden, aanvaard hebben. Wie in een grote en vervuilde stad als Manilla met zestien miljoen inwoners, tewerkgesteld wordt dient -zoals dat trouwens wettelijk verplicht is-, tegen ziekte en arbeidsongevallen verzekerd te zijn, zo stond het ook te lezen op :
 1 - De overeenkomst van 18 september 1996. -nv G. Champagne-
 2 - Het bericht van 16 september 1996 -Projectontwikkeling Mimi S.-
 3 - Fax van 27.09.97 naar Manilla -Leenders nv-.

Na één week werd ons nog altijd geen appartement ter beschikking gesteld en hadden we alleen al aan allerlei kosten, waaronder deze van het dure hotel waarin ze ons hadden ondergebracht, 1.967 USD uitgegeven -toen 50 Bf ! Daarbuiten werd ik in Manilla ziek en al vrij vlug stelden we vast, dat zowel Jan De Clercq -onze werkgever in België-, als Luc Leenders én Mimi S. ons belogen / bedrogen hadden. Er was helemaal geen verzekering afgesloten, dat is niets minder dan misbruik van vertrouwen ! Niettegenstaande wij op 25 september 1996 voor een opdracht van één jaar vertrokken, werd er géén verzekering afgesloten.

Polis nooit in voege.

Na onze aankomst in Manilla kregen wij argwaan, zelfs nadat Leenders in zijn fax van 29 september had bevestigd dat we verzekerd waren, geloofden we de charlatans niet. Na contactname met de makelaar bleek dat er -op ons aandringen- wel een polis werd opgesteld maar dat deze nooit door de werkgever werd ondertekend, ook de premie werd nooit betaald, kortom we waren niet verzekerd. En dat voor een bedrijfsleider, Voorzitter van de Kamer van Koophandel van Limburg en Sociaal Rechter !

Leugens, valsheid in geschrifte misbruik van vertrouwen

Voor werkzaamheden in de Filippijnen:

1

120.000,- fr bruto per maand, uit te betalen in een land nog later te bepalen
 1.500,- \$ bruto per maand in de Filippijnen.
 Gratis woont en wagen ; kosten voor verzekering von gezondheidszorgen en burgerlijke aansprakelijkheid ten laste van de opdrachtgever. Op verzoek ven de heer E. VERBEECK kan hij inzage krijgen in de polis en nagaan of de premie is betaald.

2) Verzekering

Vanaf 23/9 wordt Eric verzekerd voor :
 * Burgerlijke aansprakelijkheid t.o.v. derden
 * Medische zorgen+ hospitalisatie
 * Worldwide rescue en repatriëring

2

3) Verblijf

Berste 3 weken wordt hem een appartement ter beschikking gesteld in Makati. Gelegen in zelfde blok waar Noël woont naast Peninsula Hotel. Bureau : in Kantoren René

Dokumenten verstuurd vanuit Champagne op DONNERDAG 26/9/96 by D.H.L. Assurances voor Sh. & Mm. VERBEECK zijn geregeld!

3

Ziel stel het goed en geef ons een

Ook geen Belphil.

Op zeer korte termijn kwam de aap uit de mouw, Jan De Clercq had zelfs na onze detachering op de Filippijnen, zijn deel van het kapitaal niet gestort, Belphil kon dus niet worden opgestart. Bovendien waren er ook andere problemen met het project die ik in een volgend artikel wil beschrijven.

UZ Leuven.

Toen we beseften dat we niet verzekerd waren, ook niet tegen ziekte, had ik geen andere keuze dan mij bij terugkeer in België te laten verzorgen.

Een eerste controle in het Tropisch Instituut te Antwerpen, bracht niets aan het licht, toch kampte ik met grote ademhalingsproblemen. Daar stuurde men mij naar het UZ in Leuven waar een ontsteking aan de kleine luchtwegen werd vastgesteld, duidelijk overgehouden van de vervuilde lucht in Manilla.

Medrol.

De specialisten te Leuven zeiden dat ik té lang gewacht had om mij te laten verzorgen ! Daarom dienden ze mij een stootkuur van "MEDROL" te geven wat uiteindelijk, volgens de specialisten diabetici te Leuven, diabetes II veroorzaakte. Aan mijn brieven gericht tot de Arbeidsrechtbank van Hasselt werd nooit ernstig gevolg gegeven, ergo, omdat ik naar de Voorzitter van Arbeidsrechtbank had geschreven, werd ik verhoord door de Gerechtelijke Politie van Hasselt. De zaak werd in de doofpot gestopt.

Wordt vervolgd.

malige werkgever/opdrachtgever, Ets. GEORGES CHAMPAGNE N.V. , met het oog op Uw opdracht in de Filippijnen.

Uit de archiefstukken van AIG blijkt dat er weliswaar een polis werd opgesteld onder het nummer 2077091, maar deze werd nooit ondertekend. Evenmin werd de eraan verbonden premie betaald. Volgens de aantekeningen van de maatschappij werd de polis korte tijd na de opstelling ervan geschrapt, nadat de aanvrager gemeld had dat de opdracht niet doorging en/of voortijdig afgebroken werd.

Ik hoop U met deze toelichtingen van dienst geweest te zijn en houd mij gaarne te Uwer beschikking voor alle gewenste bijkomende informatie.

Met vriendelijke groeten!

Nooit verzekerd geweest !

Erik Verbeeck ©

BEGIJNENDIJKERTJES

Het geval "Openbaar domein".

Je hebt al dertig jaar een zaak in Begijnendijk en plotseling wil Wegen Vlaams Brabant de grachten, die vroeger dicht waren, omwille van minder kanalisatie van het regenwater, open maken, niet over de ganse lengte van de Liersesteenweg, maar wel een bepaald deel, met als eindpunt midden in de oprit van het bedrijf dat hier al drie generaties bestaat.

A la Begijnendijk.

Op 1 maart 2007 stuurt Begijnendijk een bericht aan de bewoners van de Liersesteenweg dat er rond 12 maart werken worden uitgevoerd, maar op vijf maart begint de aanne-mer al. Jan P. is onvol- doende op de hoogte gebracht en beseft op dat moment wat hem boven het hoofd hangt : "de helft van mijn parkeer- plaatsen kwijt".

Protest.

Op 19 maart 2007 schrijft Jan een correcte, maar emotionele brief naar Wegen Vlaams Brabant waarop de heer Frans Venstermans pas definitief reageert op 7 april 2008, dus meer dan één jaar later. De werken zijn dan al lang uitgevoerd en het kwaad is al geschied. Het protest van Jan P., zowel bij de gemeente Begijnendijk als bij Wegen Vlaams Brabant, haalde niets uit.

Geviseerd.

Zoals vele anderen langs de Liersesteenweg, had Jan P. al jaren een reclamepaneel geplaatst. Dat paneel werd, om de werken uit te voeren, verwijderd maar Jan wilde dat bord na de werken terugplaatsen, maar zó had Frans Venstermans het niet begrepen, het Agentschap Wegen Vlaams Brabant -Frans Venstermans- stuurde een brief naar Jan dat het reclamepaneel niet mocht geplaatst worden. Van viseren gesproken !

Hindernissen.

Het Fijnste IJs heeft nogal wat passan-ten als klant die, vooral tijdens de zomermaanden, een ijsje komen kopen dat ze ter plaatse opeten, maar door

"Vroeger keken de burens 's avonds televisie, nu zitten ze voor het raam om te kijken of niemand voor de oprit parkeert !"

de fel ingekorte parking én het vlakbij- liggende fietspad, ontstaan er door de manoeuvres van de automobilisten systematisch gevaarlijke situaties. Net als het reclamebord -dat niet meer

Deze hindernissen vormen een wederrechtelijke inname van de openbare weg die het wettelijk toegelaten parkeren op de gelijkgrondse berm verhinderen, maar dát ziet men in Begijnendijk niet, zelfs als daardoor -zoals hier- een gevaarlijke situatie ontstaat.

mocht worden teruggeplaatst- hebben de burens, om te beletten dat er op de gelijkgrondse berm gepar- keerd wordt, hindernissen geplaatst, dus op een wederrechtelijke manier het openbaar domein ingenomen.

Kop in het zand.

Deze redactie stelt aan de gemeente Begijnendijk vragen over de hindernis- sen die eigenaars aan de Liersesteenweg hebben geplaatst, maar in een brief van 21 april 2008 verwijst Begijnendijk naar Wegen Vlaams Brabant, dus kop in 't zand, dát is typisch Begijnendijk.

Wegen Vlaams Brabant.

Omdat noch de eigenaars, noch Begijnendijk één poot heeft om op te staan, wordt Wegen en Verkeer Vlaams Brabant voor haar verantwoordelijk- heid gesteld.

In zijn brief van 29 mei 2008 dient Ir. Frans Venstermans te besluiten dat het wegendistrict Aarschot deze delicate zaak naar behoren uitvoert en de gepaste maatregelen zal treffen. De hindernissen op de gelijkgrondse berm werden ondertussen dan ook verwijderd.

Weer "hun" Politie.

Sinds de burens van 't Fijnste IJs de wederrechtelijk geplaatste paaltjes dienden te verwijderen, is het een mini oorlogje geworden. Jan Peeters : Vroeger keken de burens 's avonds televisie, nu zitten ze voor het raam om te kijken of iemand voor hun oprit gaat parkeren, dat zou -buiten de verantwoordelijkheid van de uitbaters van 't Fijnste ijs- al gebeurd zijn, daarom belden de burens de politie van Begijnendijk.

Die politie daagde op bij 't Fijnste IJs om daar te suggereren een bericht aan te plakken waarop staat te lezen dat klanten niet voor de oprit van de burens kunnen parkeren, pure intimi- datie is dat. De politie van Begijnendijk heeft nog veel ander werk waar de veiligheid in vraag is, maar dát zien ze niet, het is hier weer overduidelijk, Jan heeft het geriskeerd om op zijn rechten te staan en dat mag in Begijnendijk niet, ze sturen dan "hun" politie om mensen te intimideren, de politie kan een uitbater van een zaak niet sommeren automobilisten instruc- ties te geven, dat moet de politie zélf doen.

De palen dienden verwijderd vóór het bord werd geplaatst -dat er vóór de werken jaren had gestaan-, is dit soms discriminatie ?

Erik Verbeeck ©

Federaal Agentschap Nucleaire Controle

Na 28 jaar nog steeds onvoldoende professioneel inzake controle en toezicht nucleaire veiligheid.

20 juni 2008.

We herhalen het nóg maar eens dat het FANC op 18 april 2007, na een

onderzoek van de werkgroep Nucleaire Veiligheid die 22 keer met de specialisten uit de sector vergaderde, in de Commissie Binnenlandse Zaken met de grond gelijk werd gemaakt.

Het is een schande dat de oude ratten die, voor zover ons bekend, al sinds de jaren tachtig in het zadel zitten, na een audit als niet competent aan de kant worden gezet maar vandaag, in de nieuwe folder, weer op de groepsfoto prijken.

De nieuwe koers.

Laten we nu eens aannemen dat de nieuwe Directeur Ir. Willy De Roovere écht de wil heeft om binnen het FANC orde op zaken te stellen, dan moet het resultaat daarvan, behalve een nieuwe website, in de praktijk toch merkbaar zijn ?

De persconferentie in de voormiddag, gevolgd door een lunch waaraan deze redactie, ondanks de uitnodiging, niet wenste deel te nemen.

Wij stellen ons daarbij twee vragen ; Hoe lang gaat het nog duren vooraleer die pogingen resultaat hebben ? Tweede vraag ; Wat hebben de ambtenaren van de vroegere DBIS, later in 1994 overgegaan naar het FANC, gedurende 25 jaar dan uitgespookt ?

Geen antwoord.

Volgens de Wet van 20 juli 2001 -en trouwens ook al onder het KB van 28 februari

De stralingsbescherming.

Toen ik in de jaren '70 een ingenieur van de Nederlandse RTD -Röntgen Technische Dienst- sprak die als technicus overal in België in de ziekenhuizen werd ingezet, had deze onthutsende verhalen over fouten die bij de bestraling van patiënten in ziekenhuizen en elders gebeurden, fouten die voor patiënten vaak fatale gevolgen hadden, met de details zijn we vandaag niets meer.

Vorig jaar komt een "incidentje" -waarbij negen mensen zijn omgekomen- bij het UZ aan het licht, dat is

1963- moeten toestellen vóór in dienststelling éérs aan een fysische controle onderworpen worden, op basis daarvan kan er nu terugkomen op het ongeval bij het UZ te Gent maar dan vragen wij ons nog altijd af waarom het toestel tien keer meer kon afwijken van het brandpunt van de bestraling -1,3 cm ipv 1,3mm- een afwijking die de dood van negen patiënten -voor zover bekend !- heeft veroorzaakt.

De vraag ligt dan voor de hand, hoe is het mogelijk dat zo'n toestel -dat van drie verschillende leveranciers was- in dienst mag/kan worden gesteld, hebben ze de

foto EVER

Panel rondetafelgesprek -waarbij helemaal geen pers aanwezig was- An Fremout - Karen Haest - Patrick Smeesters - Pierre Scalliet - Dr. K. Vandeputte

In de specialiteit waarover wij met kennis van zaken kunnen oordelen, krijgt het FANC weer een slecht rapport.

In tegenstelling tot de journalisten van de algemene pers, levert deze redactie daarvan ook meteen de bewijzen, u ziet het aan ons dagbericht én de bijgevoegde foto's van

38 jaar na de klachten die ik van de Ingenieur van de RTD heb gehoord. Hoe is zo iets mogelijk met een goed werkend Agentschap Nucleaire Controle ?

Pas nu, tijdens haar persconferentie van 26 juni 2008, doet het FANC een oproep tot de sector om medewerking.

originele software gebruikt of heeft men wegens "te duur" de software zelf geschreven ?

Tijdens de rondetafelconferentie van 26 juni 2008 wilde Morsum Magnificat weten hoeveel toestellen er in België zijn goedgekeurd, Ann Fremout van het FANC citeerde de achtduizend toestellen bij Tandartsen, maar voor de rest bleef ze op

de facto niet graag werkt met grote groepen / organisaties, die hebben ze niet zo goed in de hand, ze werken liever met kleine bedrijfjes, die hebben ze volledig onder controle -nvdr-

De vijf voornaamste beroeps-

De volgende -beloofde- stappen van het FANC.

- Officialisering en operationalisering (web site) van ontwerp- richtlijn meldingen (evaluatie binnen een jaar).
- Uitbouw van interne systemen voor registratieanalyse van incidenten.
- Overleg met betrekking tot systemen kwaliteitsbeheer en hun financiering (kwaliteitsplatform FOD Volksgezondheid).
- Opstarten van audits stralingsfysica.
- Aanpassingen regelgeving (ARBIS,...) na overleg.

NVDR.

Als een administratie met kennis van zaken spreekt, waarom is er dan nog altijd geen sluitende regelgeving, controle en vergunningstelsel ? Het FANC werd veertien jaar geleden opgericht, het werd in 2001 operationeel, nogmaals : Wat hebben zij tot op heden gedaan, maar vóoral, wat hebben ze níét gedaan ?

de vlakke.

Een schriftelijke vraag aan het FANC blijft vooralsnog onbeantwoord. Is dat openheid van bestuur ? Is dat een bewijs dat het FANC ook op dat vlak nog niet verbeterd is ?

Syntheseverslag

Moet gezegd worden, dat het FANC de facto niet graag werkt met grote groepen / organisaties, die hebben ze niet zo goed in de hand, ze werken liever met kleine bedrijfjes, die hebben ze volledig onder controle -nvdr-

werkgroep Radiotherapie.

Na het ongeval in Gent -UZ- werd er om kwaliteitsbevorderende initiatieven uit te werken een multidisciplinaire werkgroep opgericht. Het FANC steekt de pluim van dit initiatief op haar hoed, maar het is in feite de voogdijminister die zijn administratie daartoe aanspoorde, maar er gebeurt iets. De werkgroep telde 37 leden, er werd beslist om die groep af te splitsen in kleinere werkgroepen, samengesteld uit afgevaardigden van de vijf voornaamste beroepsorganisaties. -Moet gezegd worden, dat het FANC

organisaties zijn volgens het FANC :

- College Geneesheren Radiotherapie: Drs. Pierre Scalliet en Katia Vandeputte.
- Verbond Belgische beroepsverenigingen Geneesheren - Specialisten, sectie radiotherapie : Drs. Yolande Lievens en Jacques Rutten.
- Belgische vereniging Radiotherapie - Oncologie : Drs. Jean Vanderick en Dirk Van den Berge.
- Belgische vereniging Ziekenhuisfysici: Alex Rijnders, Bob Schaecken, Frank Van den Heuvel en François Sergant.
- Vereniging Verpleegkundigen Radiotherapie & Oncologie : Paul Bijdekerke en Monique Bergmans. Het FANC stuurde Dr. Patrick Smeesters, Dr. Guy Lefebvre, Annie Vanderlinck en Karen Haest.

Praktisch.

Volgens het FANC zullen de werkzaamheden van de werkgroep in twee fasen verlopen, de eerste om een akkoord te verkrijgen over de objectieven en het actieplan, een tweede fase om de noodzakelijke documenten uit te werken en de beoogde middelen en structuren op te zetten. De werkgroep vergaderde op 15 februari, 20 maart, 8 mei en 19 juni 2008, er werd over volgende punten een akkoord bereikt :

1. Invoering van een systematische externe dosimetrie audit ter ondersteuning van de medische stralingsfysici, in nauwe samenwerking met de Belgische Vereniging van Ziekenhuisfysici en het College voor Radiotherapie. Men zal starten met een "baseline" audit, ttz ; verificatie van standaard fotonen- en elektronenbundels. Voor speciale technieken, zoals de stereoactische radiochirurgie, de IMRT en de tomotherapie zullen specifieke audits ontwikkeld worden (= reserve-

project).

2. De invoering van een intern registratie- en analysesysteem van incidenten voor alle diensten radiotherapie dat verplicht zal worden en waarvan de praktische modaliteiten progressief door het College voor Radiotherapie zullen worden uitgewerkt.

3. De gefaseerde invoering van een aan de radiotherapie aangepast kwaliteit managementsysteem.

Meer geld.

Volgens het FANC moeten er voor voorgaande maatregelen meer budgettaire middelen worden voorzien. Ook hier heeft deze redactie vragen en is het absoluut noodzakelijk dat er een nieuwe werkgroep nucleaire veiligheid wordt opgericht om ook hier weer met een kritisch oog na te gaan of uitstappen met een helikopter van de Federale politie -om de zogenaamde radioactieve opvangsers op te sporen- geen verspilling betekenen. Het "visueel opsporen" van dergelijke kleine toestellen is door de kleurschakeringen van de onder-

Ann Fremout FANC - Alvast 8000 toestellen bij Tandartsen te controleren, en de rest ? Kunnen 3 erkende organismen alleen al die klus aan ?

grond vanuit de hoogte moeilijk omdat ze moeilijk van siervoorwerpen te onderscheiden zijn. Het meten van de stralingen vanuit een helikopter is, gezien de afstand, absurd. Nooit of te nimmer zal men vanuit een helikopter de door de bronnen veroorzaakte stralingen kunnen meten, ze komen op die afstand immers niet boven de natuurlijke stralingen.

van

12

Dat het FANC het maar grif toegeeft, de Parketten hebben niet veel zin om de eigenaars, die door het FANC geverbaliseerd werden, aan te pakken, sommigen hebben nogal wat invloed op de justitie, voorbeelden daarvan zien we in Leuven.

En de dosimeters ?

Een andere vraag die we aan het FANC stelden handelde over de dosimetrie. De resultaten van die toestelletjes zijn toch een zeer belangrijke parameter in de bescherming van de personen die professioneel in de radiotherapie -kerncentrales- en andere diensten tewerkgesteld zijn.

Maar ook hier kon het FANC alleen maar zeggen, dat nog steeds geen enkele firma of organisme officieel door het FANC werd erkend !

Wij hebben de wijze waarop bijvoorbeeld het UZ Gent omgaat met het opmaken en uitprinten van rapporten van de dosimetrie vergele-

ken met een andere, veel kleinere firma en we hebben het verschil duidelijk gezien, daarom denken wij dat ook daar, ook al gebruiken ze dezelfde methode, éénheidigheid moet komen en zo'n firma's door het FANC moeten erkend worden, wat nu niet het geval is. Dus ook op dat vlak krijgt het FANC van deze redactie een slecht rapport.

De receptie ; volgens ons was er geen reden tot toasten, laat het FANC eerst laten zien dat haar beweringen te velde óók werken en daar zijn wij nog niet zo zeker van, tenminste, dat is wat we van insiders, specialisten op de werkvloer vernemen.

De pers.

Tijdens persconferentie, die eveneens op 26 juni 2008 werd gehouden, waren welgeteld drie personen van de pers aanwezig, het Franstalige Plus Magazine - Ariane DB- en Roularta Medica David D.-, plus Morsum Magnificat, méér belangstelling was er niet

voor een materie waarbij vorig jaar nog negen slachtoffers vielen. Tijdens de rondetafelconferentie in de namiddag waren de Franse aanwezigen heel wat duidelijker over de rol van de pers in Frankrijk, daar is men verplicht om aan de pers informatie te geven, in principe in België ook, maar hier worden journalisten door de Minister van Binnenlandse Zaken erkend, diezelfde Minister is ook de baas van het FANC én de politie, bestaat er in Europa iets dat nóg gekker is?

Wordt vervolgd.

Erik Verbeeck ©

Begijnendijk OCMW Verliest 5 rechtszaken.

Het onmenselijk OCMW.

Ik weet niet of het "gewoon" is dat een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn -OCMW- haar wettelijke verplichtingen niet wil nakomen, meer bepaald bij het toekennen van een leefloon, iets dat iemand die geen dak boven het hoofd heeft of zonder inkomen is gevallen, nodig heeft om te overleven. In Begijnendijk is dat wél het geval en wij kunnen het weten wegens zelf meege-maakt.

Stap één : Uitschakelen

In het gehucht aan de Raambeek is er al dertig jaar één en dezelfde politieke partij aan de macht die in feite uit fluitjeshout is gesneden, hun peetvader is met omkoperij aan de macht kunnen komen en de waterdragers, de gemeentesecretaris op kop, hebben zich overal in de gemeentelijke diensten weten te nestelen zodat ze na dertig jaar de absolute alleenheersers zijn die, zoals dat in de politiek gewoon is, over lijken gaan.

Alhoewel ik / wij al zeven jaar in Begijnendijk wonen, zijn we nooit met de gemeentepolitiek in contact gekomen, maar dáár wringt blijkbaar het schoentje, wie niet vóór hen kiest, is defacto de vijand.

De eerste vernielende stap van Begijnendijk werd door de toenmalige MGB burgemeester Roger Verduyckt gezet, dat had tot resultaat dat het Begijnendijks bedrijfje in gans Vlaanderen aan de schandpaal werd genageld en failliet ging. Stap één was met succes gezet.

Stap twee : Uitdrijven.

Zodra de eerste stap is bereikt, volgt al snel de tweede, want iemand die eerlijk failliet gaat heeft inderdaad geen centen, kan de huur niet meer betalen en het vervolg ligt dan ook voor de hand ; uit de woning gezet.

Stap drie : Uithongeren.

Voor mensen met een uitgebreide vriendenkring of goede burens is er meestal wel opvang, maar wie in Begijnendijk woont en er niet geboren

en getogen is, wordt met de nek aangekeken. Dat is typisch voor de échte Begijnendijkers -de wringers- het lijkt of inwijkelingen van een andere planeet komen. Aangezien het gemeentepersoneel voor het overgrote deel slippendragers van de MGB zijn -ze werden door die partij ook in het zadel gezet- heerst binnen de gemeentelijke diensten dezelfde sfeer, "eigen MGB eerst".

meer 14

van

13

Toen wij na de uit huiszetting effectief dakloos werden, letterlijk

op straat stonden bleef het OCMW van Begijnendijk, dat al maanden op de hoogte was van wat er ging gebeuren, op de vlakte.

Het OCMW en de gemeente speelden onder één hoedje en met opnieuw de secretaris -die bij het meubilair hoort- op kop, werd de actie ingezet om ons uit de bevolkingsregisters te schrijven én door de politie als ANG te laten seinen ! Daarop kon het OCMW zich onbevoegd verklaren en daarmee was voor hen de kous af en betaalden ze geen leefloon, de uithongeringfase was ingezet.

Arbeidsrecht-bank oordeelde anders.

Alhoewel we omtrent de scheiding der machten onze reserves hebben voor de Leuvense Justitie, moet gezegd dat de Arbeidsrechtbank zich door de leugens van de advocaat van het OCMW van Begijnendijk niet van de wijs heeft laten brengen. De twee rechtszaken die tegen de Raadsbeslissingen van het OCMW van Begijnendijk werden aangespannen, werden in het nadeel van het Begijnendijks OCMW uitgesproken.

In beroep.

Om hun weinig benijdenswaardige uithongeringpolitiek eer aan te doen, gaat het asociaal OCMW van Begijnendijk bij de eerste nederlaag te Leuven, uiteraard om haar uithongeringpolitiek eer aan te doen, op de valreep - dag op dag 30 dagen- in hoger beroep, maar het breekt het OCMW van Begijnendijk zuur op, de Auditeur-generaal verwijt in zoveel woorden het OCMW asociaal te zijn en adviseert de Voorzitter van het Arbeidshof te Brussel, het OCMW van Begijnendijk ook in beroep ongelijk te geven wat op 2 juli dan ook gebeurde. Het OCMW van Begijnendijk bijt in het dossier voor de derde keer op een rij in het zand !

Meester

leugenaar.

Het OCMW van Begijnendijk doet steeds beroep op dezelfde advocaat uit Bierbeek. Tijdens de debatten, diende de advocaat zijn toevlucht te nemen tot het verkondigen van flagrante leugens, waarop wij prompt klacht indienden bij de Stafhouder te Leuven. Bij de volgende pleidooien werden de leugens in een meer bedekte vorm geuit, maar nog steeds bulkten zijn pleidooien van halve waarheden en hele leugens, advocaten zijn immers beroepsleugenaars, liegen is hun handelsmerk.

In de zomer van het jaar 2000, besliste ik op vraag van wijlen vriend en burgemeester "Berreke" Verhaegen, om mij kandidaat te stellen voor de MGB-lijst, en een eventuele politieke loopbaan te combineren met mijn gezinsleven en mijn professioneel leven als advocate. De uitslag werd, mede dankzij u, èn voor MGB, èn voor mijzelf een groot succes. Zonder te weten dat ik verkozen zou worden, heb ik het in mijn eerste verkiezingspamflet onder andere over het feit dat ik mij zou inzetten voor, en ik citeer letterlijk, "de uitbouw van sociale voorzieningen, woningbouw, en zorgverbreding". Het moment is gekomen dat jullie nu een oordeel vellen, het rapport opmaken van mijn geleverde prestaties. Prestaties die enkel geleverd zijn met de nooit aflatende steun en werkkraft van de ganse OCMW-ploeg in de brede zin van het woord.

Het in de aanloop van de verkiezingen op folders haar professionele bezigheden aankondigen -advocaat- lijkt belangvermenging. Een rapport over haar geleverde prestaties vindt u in dit artikel : terugvorderen van steun aan doodzieke cliënten van het OCMW kan men niet erg sociaal noemen, wel roekeloos en tergend.

Het moet zijn dat Rechters meer oor hebben voor de spontane taal van gewone mensen want het OCMW en haar huisadvocaat uit Bierbeek verloren drie rechtszaken op een rij.

Het OCMW van Begijnendijk en de vuile MGB politiek.

Indien lezers zich afvragen wat de reden is van de scherpe pen van de auteur van deze artikels, dan beginnen we hier met de beknopte opgave van de reden, wie onderstaande leest zal hopelijk inzien dat er met de sociale ingesteldheid van het OCMW van Begijnendijk toch één en ander fout loopt.

Tijdens de aanloop van de verkiezin-

gen van 8 oktober 2006 verscheen er een andere politieke ster aan het Begijnendijks firmament, en zoals alle machthebbers in Begijnendijk uit Betekom komt woont ook de "Nieuwe ster" in Betekom, maar eerst nog even terug in de tijd van toen, van Bèreke, de stille dictator die onberekenbaar uit de hoek kwam, mensen die twintig jaar in zijn bedrijf werkten, werden zonder enige uitleg op staande voet aan de deur gezet.

Bèreke de "God".

Het verhaal van de legendarische ex burgemeester, stichter van én MGB paus, wijlen Albert, alias Bèreke Verhaegen, is ondertussen wel overal bekend, vooral de wijze waarop hij politiek bedreef was zeer omstreden. Hier en daar werd het woord corruptie meerdere keren in de mond genomen. Het is misschien aan te raden het artikel, verschenen in HUMO van september 1994, nog eens te lezen dan zal alles duidelijk worden. Bèreke was de MGB God en op diens "Goddelijke" leest zijn al zijn politieke volgelingen geschoeid, ze hebben zich door de waterdragerspolitiek in Begijnendijk overal genesteld, één kliek die bang is van intellect.

Vooraf inwijkelingen, vreemden, waarvan ze niet meteen weten of ze vóór hun zijn, worden in 't oog gehouden en het minste signaal dat deze vreemdelingen zich niet met hun methodes inlaten, is al voldoende om die te discrimineren.

Als een "vreemdeling" het dan ook nog aandurft om te klagen, ergo, openlijk te protesteren, wordt er meteen een afrekening op het getouw gezet, wij hebben daarvan twee schrijnende voorbeelden, dat van Danny L. en ons eigen dossier dat we uiteraard tot in het kleinste detail kennen.

Patricia Stevens -MGB-

In haar MGB verkiezingspamflet dat in Begijnendijk en Betekom in de aanloop voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 werd gebust, maakt de toenmalige Voorzitter van het OCMW naar hartelust reclame voor haar professionele bezigheden, maar ze bekent tevens volgende :

In de zomer van het jaar 2000, besliste ik op vraag van wijlen

meer 15

van

14

vriend en burgemeester "Berreke" Verhaegen, om mij kandidaat te stellen voor de MGB-lijst, en een eventuele politieke loopbaan te combineren met mijn gezinsleven en **mijn professioneel leven als advocate**

In een ander verkiezingspamflet dat in gans de gemeente werd verspreid, maakt de politica opnieuw publiciteit voor haar advocatenpraktijk, ze schrijft daar volgende :

Ik ben Patricia Stevens, 45 jaar oud, gehuwd met Patrick en moeder van Birgit en An-Sofie. Zoals u wellicht weet combineer ik nu een drukke beroeps- en politieke loopbaan als advocate, OCMW-voorzitter en gemeenteraadslid

Misbruik.

Het is nogal wies dat politica Stevens, om haar politieke carrière een "Exclusieve Look" te geven, zich meteen politiek verbindt met de succesformule van toenmalig burgemeester en "Star" wijlen Bèreke Verhaegen -zie inzet op blz 14-.

Als ge daar nog tussen de regels een drukke advocatenpraktijk kunt bijlappen en insinueren dat ge veel werk hebt, de facto een goede advocaat moet zijn, dan moet ge in het gehucht aan de Raambeek, bij mensen die nog opkijken naar een advocatentitel, zondermeer kunnen scoren, het is pas veel later, als het te laat is, dat mensen met een beetje verstand beseffen dat het allemaal leugens waren. Politici én vooral advocaten zijn beroepsleugenaars. Het feit dat Patricia Stevens in haar verkiezingsdrukwerk systematisch verwijst naar haar beroepsbezigdheden als advocaat, is zondermeer misbruik.

Dossier Danny : Roekeloos en tergend beleid.

Patricia Stevens -MGB- vraagt in haar nieuwsbrief -én meteen verkiezingsdrukwerk- als voorzitter van het OCMW -zie inzet op vorige blz- zelf om afgerekend te worden op haar prestaties, we zullen daarop bij deze graag ingaan.

Danny werd in 1948 in Leuven geboren, had diverse diploma's en getuigschriften, studeerde ondermeer aan het Koninklijk Atheneum te Leuven, het Internationaal Trade-institute en diverse andere en was van 1969 tot 1976 bij

Ik ben Patricia Stevens, 45 jaar oud, gehuwd met Patrick en moeder van Birgit en An-Sofie.

Zoals u wellicht weet combineer ik nu een drukke beroeps- en politieke loopbaan als advocate, OCMW- voorzitter en gemeenteraadslid.

Deel van een gebust verkiezingspamflet -gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006-, Stevens haalt opnieuw haar advocatenactiviteiten aan, eveneens pronkt ze met het OCMW voorzitterschap, dit is belangenvermenging.

Anhyp bankdirecteur, kortom iemand met een opleiding en een pak professionele ervaring. Het zijn dergelijke mensen die in de wringersgemeente Begijnendijk in de kijker lopen.

Hoe Danny bij het OCMW van Begijnendijk is beland, laten we in het midden, het gaat om het Recht op Maatschappelijke Integratie, de Wet van 26 mei 2002 die een advocaat en voorzitter van een OCMW zeer goed zou moeten kennen.

Rechten en plichten.

Danny was al in 2000 in de problemen geraakt maar het dossier dat ons werd overhandigd, start in juni 2004. In maart 2005 wordt hem een nummer -2005/04/077- toegekend voor een sociale woning en op 18 april 2005 doet Danny een aanvraag voor leefloon -art. 18§3 van de wet van 26 mei 2002 RMI- waarbij meteen deel II van de aanvraag "Rechten en Plichten" door de aanvrager dient te worden ondertekend. Op dat deel II, het enige recht waarover de aanvrager wordt geïnformeerd is het "Hoorrecht", de rest van het document zijn "verplichtingen, eisen en dreigementen tot sancties", het ontvangstbewijs is in feite een dwangbewijs. Het is duidelijk dat het OCMW niet van plan is om haar steunzoekers overeenkomstig de wet -art. 17- op een fatsoenlijke manier te informeren.

Verkiezingspropaganda van de OCMW Voorzitter Patricia Stevens.

15. En tenslotte wens ik nog te vermelden dat mijn ambitie erin bestaat om van het **OCMW een glazen huis**, een doorzichtig huis te maken met een voor u 100% gewaarborgde discretie ! Het OCMW is sinds begin 2001 voor meer en meer mensen een begrip geworden, een sociaal knooppunt van dienstverleningen.

Voorzitter Patricia Stevens belooft in haar verkiezingsdrukwerk dat ze van het OCMW een open en doorzichtig glazen huis wil maken, waarom voegt ze de daad niet bij het woord ? In Begijnendijk is het zoals het zich in de praktijk ook voordoet : Doorzichtig langs één kant !

Slaaf.

Eén dag na de aanvraag -19 april- stuurt het OCMW van Begijnendijk via de post een brief waarop Danny op 21 april 2005 om 20.00u voor een "Hoorzitting" wordt uitgenodigd.

meer

16

van 15

Indien we er van uitgaan dat de post op één dag wordt bedeed, dan komt

de brief toe op de dag van de zitting zelf, het komt er dus op neer dat een steunzoeker de facto tot slaaf van het Begijnendijks OCMW is gedegradeerd. Dat het OCMW van Begijnendijk haar cliënten op een slaafse manier behandelt is hier méér dan één keer aangetoond, maar wanneer er een "Sociaal Werker" aan te pas komt, dan is het hek écht van de dam.

Als hij vanuit zijn al dan niet gerechtvaardigde ambitie meer wil, dat hij zich dan maar tracht te bewijzen"

zich vragen stellen naar het nut van een sociale tewerkstelling -kringloopwinkel. nvdv- voor iemand van 57 jaar", einde citaat, maar op het einde van bladzijde vijf van hetzelfde verslag lezen we dan weer over een mogelijke tewerkstelling bij de kringloopwinkel te Heist-op-den-Berg : "Gezien de aard van het dossier en de reële toekomstperspectieven voor mijnheer lijkt deze tewerkstelling mij meer dan nuttig", einde citaat.

Sociale werkers ?

Vlak na het ondertekenen van de aanvraag RMI, wordt door sociaal werker M.A. op 20 april 2005 een sociaal verslag opgesteld. Zonder het geheel van het verslag uit zijn verband te rukken, of het privé-leven van de toen 58 jarige Danny openbaar te maken, citeren we enkele hoogst merkwaardige passages uit dat verslag;

" Als hij vanuit zijn al dan niet gerechtvaardigde ambitie meer wil, dat hij zich dan maar tracht te bewijzen", einde citaat. Nog een andere passage staat in verband met de ijver van Danny, de maatschappelijk werker als volgt omschrijft ; " In de ogen van mijnheer heeft hij door

hard werken zijn gezin proberen te helpen", einde citaat.

Wie het ganse dossier doorneemt zal niet verwonderd zijn dat wij het woord "Werker" omzetten in "Wreker", en dan hebben we het nog niet gehad over onze eigen ervaring. De Arbeidsauditeur te Leuven neemt ons deze woordspeling niet in dank af, het zij zo.

Tewerkstelling.

We mogen niet vergeten dat Danny opd at moment 57 jaar en ziek is, hoe ziek was op dat moment -18 april 2005- nog niet geweten, maar het OCMW van Begijnendijk was er wel van op de hoogte dat de man ziek was. In hetzelfde verslag lezen we op bladzijde drie bovenaan : " Men kan

Onder OCMW druk.

De niets ontziende geldhonger van het Begijnendijks OCMW sleurt ook de zoon van Danny mee in het financieel verhaal.

In een brief van 11 mei 2005 schrijft Danny ondermeer : " Redenen waarom ik niet kan dulden dat u mijn zoon onder druk zet om voor deze problematiek te kiezen", einde citaat.

Omtrent de rol van de zoon in dit dossier gaan we ons voorlopig -nog- niet uitlaten, maar het is niet uitgesloten dat wij dat binnenkort wél gaan doen, er dienen nog een paar zaken onderzocht en bevestigd worden.

Wordt vervolgd.

van

01

Het bewijsmateriaal tegen OCMW Begijnendijk.

Volgens de wet op het RMI kan een ocmw voorzitter de nodige daden verrichten om hulpbehoevende cliënten materieel en financieel te helpen. In een telefoongesprek van 28 april 2005 doet D.L. aan het ocmw een specifieke melding die het ocmw, zoals later blijkt, geheel en totaal onterecht, resoluut afwijst.

En wij zijn niet zinnens om tussen te komen.

Vlaamse Wooncode.

Het pand dat Danny al in juni 1999 huurde mag men geen woning, maar een "Krot" noemen. Danny heeft ondermeer zelf een douche en een toilet bijgeplaatst omdat de bestaande is ondergebracht in een ruimte die zó vochtig is dat de tegels loslaten en er is ook schimmel aanwezig, beiden zijn zeer slecht voor de gezondheid.

In haar brief van 29 april 2005 bevestigt het ocmw dat Danny

twee redenen van dispuut met de eigenaar van de woning -Jules P red- heeft gemeld, reden waarom de verhuurder contact zou opnemen met het Vredegerecht te Aarschot, het ocmw schrijft : " Enerzijds uw wederkerende klachten inzake de kwaliteit van de woning. Hij wil dit dispuut eventueel laten beslechten door de Vrederechter nadat deze hiertoe een expert aanstelde. Wie de kosten van deze expertise en herstellingen dient te betalen wordt overgelaten aan het oordeel van de vrederechter, in deze wordt de tussenkomst van het ocmw niet gevraagd. En wij zijn niet zinnens om tussen te komen", einde citaat.

Woning gevaarlijk en ongezond.

Ondertussen nemen we een sprong van bijna drie jaar, tot de periode dat wij zelf in de woning terecht komen en vaststellen dat de woning inderdaad diverse, grove, mankementen vertoont die de eigenaar bij de ondertekening van het huurcontract beloofde te

herstellen maar, nadat het ocmw de eerste maand huur én de waarborg -zondermeer- betaalde, maakte hij zijn beloften nooit waar.

Woning onbewoonbaar.

Zoals in het geval Danny doet het ocmw van Begijnendijk ook nu haar job niet. Men betaalde 1166 Euro waarborg voor een huis dat twee maanden later maar liefst 59 strafpunten kreeg toebedeeld, ondermeer voor schimmel, vocht, Co² vergiftiging- ontploffing- en elektrocutiegevaar etc. etc. Indien Danny sinds juni 1999 die woning heeft betrokken en later ziek is geworden om uiteindelijk in 2007 aan kanker te bezwijken, stellen wij ons toch vragen. Deze redactie bezit het bewijs dat Danny beroep heeft gedaan op het ocmw om de slechte toestand van de woning aan te klagen, het ocmw had eenvoudig beroep kunnen doen op Wonen Vlaanderen om de woning onbewoonbaar te laten verklaren, maar dat hebben ze niet gedaan. Of het ocmw mede haar brief van 29 april 2005 zich niet blootstelt aan sancties vanwege overtreding op art. 422bis en 422ter van het SW is zeer de vraag.

Wordt dus vervolgd.

Erik Verbeeck ©

Nederlander Saul Van Der Bijl slachtoffer van bedenkelijk politiewerk.

Ternat / Hoogstraten / Breda.
Juli 2008 - EVDS ©

In hoeveel dossiers is de politie de laatste maanden in opspraak gekomen, zelfs de Minister van Binnenlandse Zaken diende enkele dagen geleden openlijk toe te geven dat mensen liever naar de recherche lopen dan naar de wijkagent, beter gezegd, de lokale politie. Als politiemannen al niet veroordeeld worden voor racisme -is dat soms hier ook het geval? - dan is het omdat ze drugs dealen en ander van dat fraais.

Dit wil zeggen dat de politiehervorming niet werkt. Op lokaal vlak zijn het slippen dragers van de dito politiek en dat is ook onze ervaring in enkele dossiers die op deze redactie liggen, één daarvan is dat van Saul Van Der Bijl een in Colombo geboren Nederlander die in Breda woont.

Kalverliefde.

Het kopje "Kalverliefde" heeft hier niets te maken met het liedje van Robert Long, maar is de aanzet van een verhaal dat Saul tot de Correctionele Rechtbank van Turnhout zal brengen.

Dat de moeder elke vordering in de ontdekkingstocht van het koppeltje naar sexualiteit met grove borstel zou wegvegen wordt verder in dit artikel duidelijk.

Saul, in Colombo geboren maar al sinds vijf dagen na zijn geboorte in Nederland, maakt, zoals dat vaak gaat, tijdens een examenfeestje van een gemeenschappelijke vriendin in juli 2005, kennis met Lydeke K. een introvert verlegen meisje van toen 17 lentes jong. Verder dan platonische liefde zou het volgens Saul niet gekomen zijn en de reden daarvan is enerzijds de moeder van het meisje en anderzijds de jonge leeftijd van Lydeke. Saul en Lydeke zijn onmiddellijk stapelverliefd en willen maar één ding : Bij elkaar zijn.

Verhuizen en weer verhuizen.

Als Saul en Lydeke elkaar in 2006 leren kennen was het gezin K. al in 2005 verhuisd naar Meerle, voorheen woonden zij in het Nederlandse Wagenberg in een nette rustige wijk - aan een pleintje dat gelegen is in een doodlopende straat- , maar in maart 2005 verhuist de familie plotseling naar Meerle in de Belgische Noorderkempen waar ze langs een vrij drukke verbindingsweg tussen België en Nederland een huis kochten.

Saul Van Der Bijl -17 juni 2008- voor het Kasteeltje te Turnhout, de zaak is nu uitgesteld tot 17 november 2008.

Waarom het gezin plotseling uit Wagenberg verhuisde is vooralsnog onduidelijk.

Een eerste diskreet onderzoek in november 2007 bracht -voorlopig- alleen maar aan het licht dat er met die familie toch iets geheimzinnigs aan de hand moet zijn, maar niemand wil daar blijkbaar over praten. Een buurvrouw zei dat ze naar België verhuisden om rustiger te wonen, terwijl ze in werkelijkheid van de stilte naar de storm trokken, de weg waar ze in Meerle wonen is alles behalve rustig. Bovendien hebben de ouders blijkbaar financiële risico's genomen, een makelaar zei dat ze voor het huis minstens honderdvijftigduizend euro te veel betaalden.

Dat die beweringen op waarheid berusten blijkt uit het feit dat het huis nu alweer te koop staat omdat het gezin weer naar Nederland gaat verhuizen, mogelijk zijn er financiële

redenen, maar wat ontvluchten ze telkens weer ?

Vakantie en feitelijk gezin.

De band tussen Saul, Lydeke en haar ouders evolueerde in de -voor Saul- positieve richting, dermate dat ze in de zomer van 2005 samen naar Spanje op vakantie trokken, ze verbleven in La Manga in de vakantievilla van de oom en tante van Lydeke, Saul en Lydeke sliepen soms en één of in aparte bedden, de moeder en Lydeke sliepen ook wel eens op zolder in een tweepersonsbed. Van december 2005 tot minstens mei 2006 vormden ze een feitelijk gezin in Meerle. Het feit dat Saul zijn ouderlijk huis in Bavel voor Meerle ruilde had niets met Lydeke zélf te maken, maar enerzijds met de zoek geraakte verstandhouding met zijn ouders, en anderzijds door de houding van de moeder

Het gezin bestaat dus -samen met Saul- uit een symbolisch maar verscheurd klavertje vier.

van Lydeke nóg meer verzuurd werd. De ouders van Saul hadden écht een probleem met de moeder van Saul, zo ging de moeder van Lydeke met de ouders van Saul over iets wat met sex te maken had praten? De verstandhouding tussen Saul en zijn ouders was op een bepaald moment barslecht, maar ondertussen weer beter geworden, het komt wel goed zegt Saul aan de redactie.

Dat het tussen Saul en Lydeke niet méér was dan een platonische relatie en dat het niet tot seksuele intimiteiten kwam, kwam volgens Saul omdat er onderlinge afspraken waren tussen hem en Lydeke. Dat werd ons niet alleen door Saul duidelijk gemaakt, maar blijkt ook door diverse andere bronnen te worden bevestigd. Dat de moeder elke vordering in de ontdekkingstocht van het koppeltje naar seksualiteit met een grove borstel zou wegvegen wordt verder in dit artikel duidelijk, ze ging er zelfs met de ouders van Saul over praten.

van

17

Klavertje vier ?

In december 2005 werkte Saul voor de Nederlandse firma TPH uit Amersfoort, de briefwisseling omtrent zijn arbeidsovereenkomst werd naar het adres te Meerle gestuurd en ook op 23 mei 2006 volgen brieven naar dat adres. Saul verbleef daar dus effectief. Wat tot op heden nog niet in het verhaal is opgenomen, is de rol van één van de broers van Lydeke, drie en dertig jaar oud, ongehuwd en nog steeds thuis wonend. Het gezin bestaat dus -samen met Saul- uit een symbolisch, maar, zoals later zal blijken, een verscheurd klavertje vier.

Inpandig...

Als gevolg van het feit dat de oudste broer -33- van Lydeke nog steeds thuis woont, is de woning te Meerle van het type "met inpandige woning", het verschil met de woning in Wagenberg is dat er "een woning in een woning" is die te Meerle door de oudste broer van Lydeke wordt betrokken.

Die broer is -net als haar andere broer- vrachtwagenbestuurder en volgens Saul vergezeld Lydeke haar broer soms tijdens ritten. Vlak voor Lydeke het uitmaakte had Lydeke met Saul afgesproken maar dat ging niet door omdat haar moeder Lydeke met haar broer had meegestuurd voor een rit met de vrachtwagen dat méér dan één dag duurde, daardoor ging het bezoekje aan de Oma van Saul die dag niet door, wel daags nadien. Waar de overnachtse rit naartoe ging hebben we -nog- niet kunnen achterhalen, broer -33- en zuster -18- die in de vrachtwagen overnachten is toch vreemd, Lydeke zag er bij het bezoek daags nadien, er slecht uit legt Saul uit.

Goodwill.

Saul kwam, net als dochter Lydeke, voor hij het goed en wel besepte onder de duim, van de moeder terecht. Hij werd zelfs zodanig gepletwalst dat hij zijn wijze van spreken onder de vloermat kon geschoven worden. De dominante moeder drukt overal in haar omgeving haar stempel, inclusief op haar eigen echtgenoot F. die op een slaafse manier haar wil over de volle lijn uitvoert. Het probleem was dat Saul -liefde is immers blind- voor Lydeke dat aanvankelijk allemaal niet besepte en hij hoopte door zijn goodwill bij de moeder goede punten te halen, maar

Saul zal zijn naïviteit zeer duur betalen, de moeder blijft, door de laksheid van de politie, tot op heden buiten schot.

Belastende e-mails I.

Nu het gezinnetje van vier in feite samenwoont, gebeuren er zeer rare dingen die reeds één jaar onderwerp zijn van een moeizaam onderzoek. Wie kan -onder normale omstandigheden- begrijpen dat de moeder van een bijna volwassen dochter, waarvan het vriendje -Saul- met de rest van het gezin samenwoonde, op 17 december 2006 om 15:52u een inhoudelijk "vreemde" e-mail verzendt, die door een verkeerde manipulatie bij het dan ondertussen ex-vriendje, Saul terecht is gekomen. we citeren één passage uit de e-mail : "Lydeke mag van mij ook niet met een jongen naar bed, alleen als ze zeker weet dat ze met die jongen gaat trouwen. Lydeke was in het begin veels te veel naar Saul toegetrokken. Ze vertelde me dat ze erg opgewonden werd van zijn zoen" einde citaat.

Wij bij deze redactie en anderen, kijken vreemd op bij dergelijke proza van een moeder over haar dochter van 17 -ze werd één maand later 18- en haar vriend van 22. Waar is die moeder in godsnaam mee bezig ?

foto EVER

De woning te Meerle waar de broer -33- ook woont, staat, nadat ze drie jaar geleden is aangekocht, alweer te koop.

Belastende e-mails II.

Naarmate ons onderzoek -dat naar aanleiding van een e-mail door derden toegestuurd is gestart- moeizaam vordert, fronsen we méér en méér de wenkbrauwen.

De moeder begint te beseffen dat het tussen haar dochter en Saul iets zou kunnen worden en dat zal ze met alle haar beschikbare verregaande en ontoelaatbare middelen, bestrijden. De mail van 17 december 2006 was niet de éنية die per vergissing bij Saul terecht komt. Ook in februari 2007 ontvangt Saul een duidelijk niet voor hem bestemde e-mail.

Enkele passages uit die voor de moeder zeer belastende e-mail van 14 februari 2007 om 06:42u willen we

u toch niet onthouden : "

"Saul had Lydeke ook nog bijna laten beseffen wat ik met haar doe. Toen begon ze te twijfelen aan zichzelf.

Toen heb ik bijna de hele dag op Lydeke in moeten praten zodat ik weer een beetje macht over haar had. Vanaf toen vond ik dat ze het maar moest uitmaken" einde citaat. maar daarmee is het nog niet afgelopen, we citeren nóg een passage, en wat voor een-tje : " *Het zou eigenlijk best wat zijn als*

Lydeke een kind kreeg met haar broers. Dan blijft de familie lekker bij elkaar. Als Robert zo close doet met Lydeke dan zeg ik er express niks van wie weet gaan ze wel een keer verder met elkaar" einde citaat.

De Blauwvoet.

Aan het verloop van het verhaal en ons dossier, is het duidelijk dat de moeder bewust, opzettelijk en uiteindelijk met succes een wig tussen Saul en Lydeke heeft gedreven, het doel heiligde daarbij "alle" middelen. Het feit dat een moeder zóver gaat, roept de vraag op : Waarom? Zoals te verwachten liep het verkeerd af en Lydeke verbrak de relatie met Saul die, door alle bruggen op te blazen, moeilijk terug kon naar zijn ouders. Hij diende een onderkomen te

zoeken en vond een studentenkamer in Breda.

Maar Saul, die door het gebeuren uiteraard overmand werd door emoties, denkt dat Lydeke in gevaar is en geholpen moet worden. Saul raadpleegt Jan en alleman en ook derden sturen e-mails naar de redactie van Morsum Magnificat dat er toch iemand "iets" zou moeten ondernemen.

Maar de wind die Saul rond deze zeer merkwuurlijke zaak maakt,

draagt blijkbaar ook de Blauwvoet mee maar voorspelt geen storm op zee maar in het Belgische Meerle.

De Kolonel.

Het valt ons op dat de familie K. de "Post factum" bezorgdheid van Saul voor Lydeke niet kan waarderen, er is nochtans reden genoeg om ongerust te zijn over wat Lydeke mogelijk allemaal mee zou kunnen maken dat haar van "hogerhand" door de strot wordt geduwd, alleen al het feit dat de moeder onder geen enkele omstandigheid en zonder éning motief, wil dat Saul en Lydeke een paar worden

meer

19

We hopen deze rubriek later te kunnen hernemen

Onteigeningen

Deze rubriek kan tot nader order niet vervolgd worden.

van **18** is op zichzelf al vreemd. Gezien het verloop, de voorgeschiedenis en de gezinsvorming, vinden wij geen enkele reden om aan te nemen dat er relationele problemen zijn tussen het stelletje, integendeel. Het is het zeer vreemd dat de moeder naar verregaande middelen grijpt en de politie van Hoogstraten inschakelt, pardon "laat" inschakelen, daarvoor stuurt "De Kolonel" haar "Sergeant" n.l. haar echtgenoot F. Zoals het bij een militaire strategie past, is aanvallen de beste verdediging, maar tegen "wat" moet de moeder haar dochter eigenlijk verdedigen, tegen een "stalker" die ze zelf voor haar kar spant, terwijl Lydeke, na de zogenaamde breuk, nog SMS'jes blijft sturen waarvan sommige als een noodkreet kunnen worden aanzien.

De politie.

Zonder dat we hier het proces van de politie van Hoogstraten willen maken, vermelden we toch dat kritiek op de politie met de regelmaat van een klok in de pers verschijnt. Het is duidelijk dat de politiehervorming niet werkt, dat heeft deze redactie ook hier weer kunnen vaststellen, wij hebben zelfs twijfels of de politie zich ook hier, overeenkomstig de Antwerpse Commissaris BDB, niet schuldig maakt aan discriminatie, welke andere reden is er om zo'n slordig onderzoek à charge te voeren en, wanneer het à décharge was, veel te laat? Tijdens een debat in het Vlaams Parlement hoorden we de Gentse Commissaris Van Hyfte fel overtrokken redeneren dat de politie schrik heeft, van mogelijke discriminatie beschuldigd te kunnen worden -zie Morsum Magnificat 153-, in Hoogstraten hebben ze daarvan blijkbaar geen schrik.

In één minuut.

Toen de "Kolonel" in december 2006 onaanvaardbare e-mails stuurde, trok Saul -met een getuige- zelf naar de politie in Hoogstraten waar hij prompt wandelen werd gestuurd. Na de nare ervaringen ondermeer tijdens de vakantie in La Manga te hebben opgedaan komt Saul door omstandigheden pas op 01 mei 2007 in bezit van de zéér belastende e-mail die op 14 februari 2007 vanaf het e-mail adres van JK zou verzonden zijn.

Saul stapte op 4 mei 2007 samen met een getuige naar de politie van Hoogstraten en vraagt uitdrukkelijk om aandacht te besteden aan deze zeer belastende e-mail. De politie moet bepaalde passages toch óók vreemd gevonden hebben want op 12 mei 2007 -dus acht dagen later- wordt de moeder van Lydeke geconfronteerd met de compromitterende passages. Zij leest de volledige A4 pagina binnen één minuut door en geeft die dan zondermeer terug. De politie vraagt tijdens het verhoor om de e-mail nogmaals te lezen maar, schrijft de politie in haar Proces- Verbaal : "*Tijdens het lezen en nadien ook nog, blijft zij kalm, niettegenstaande de inhoud, en zegt nogmaals dat zij deze e-mail niet gemaakt heeft*" einde citaat.

Liegen mag.

In hetzelfde Proces Verbaal wordt ook bevestigd dat de familie, daags voor het verzenden van de e-mail van 14 februari 2007, bij de politie van Hoogstraten klacht tegen Saul is gaan indienen en dat Lydeke dat in haar eentje had gedaan, dus kan men later bezwaarlijk beweren dat Saul die e-mails zelf zou kunnen gemaakt hebben want Saul kon niet weten dat de familie daags voordien klacht heeft ingediend! De ondervraagde moeder heeft dus blijkbaar een leugenachtige verklaring afgelegd en dat mag, alleen liegen onder ede voor de Rechter mag niet. Het is aan de politie om na te gaan of de persoon gelogen heeft en dat was in dit geval heel gemakkelijk te achterhalen : een onmiddellijk onderzoek van de computers die zich in de woning bevonden.

De werking van politie/Justitie.

Op 12 mei 2007 stelt de politie van Hoogstraten zich vragen over de inhoud van een zeer belastende e-mail, maar men onderneemt niets om de computer van de verdachte te onderzoeken want, zoals we reeds eerder hebben geschreven, is aanvallen de beste verdediging. Aangezien er enkele belachelijke klachten tegen Saul werden ingediend worden de klagers blijkbaar door de politie van Hoogstraten

nooit in verdenking gesteld. Rond 22 augustus 2007 heeft de moeder van Lydeke een nieuwe computer, de oude -waarin het mogelijke bewijsmateriaal zit- is vóór die datum door een hobbyist uit Zoersel bewerkt, nadien mocht Lydeke die computer gebruiken. Volgens de politie zouden programma's geherinstalleerd zijn en de computer sneller gemaakt, alsof men zómaar een nieuwe processor installeert ! De volgende stap in het onderzoek van Justitie gebeurt op 6 december 2007, dus **8 maanden** later, dan worden de drie computers -die van de moeder, Lydeke en haar broer- afgeleverd bij de CCU te Turnhout, natuurlijk dat er geen vuiltje aan de lucht was ! De wijze dat het onderzoek is gevoerd is ronduit schandelijk, duidelijk in het voordeel van de familie van Lydeke gevoerd.

Noodkreet.

Ondertussen heeft deze redactie een aantal elementen verzameld en hebben wij ons óók al de woede van de familie op de hals gehaald, er zou ook tegen deze redactie klacht bij de politie van Hoogstraten ingediend zijn, ondermeer omdat er vragen werden gesteld te Wagenberg, de vroegere woonplaats van de familie, maar deze redactie zal, ondermeer van die interviews, alle details kunnen voorleggen en ook van andere onderzoeken hebben we de bewijzen. De politie van Hoogstraten zou bij het Parket van Turnhout wel eens in de kou kunnen komen te staan, het is niet de eerste keer dat Morsum Magnificat zaken uitvlooit die de politie over het hoofd heeft gezien. In deze zaak is er ondermeer een SMS bericht van Januari 2008 dat Lydeke naar een familielid van Saul stuurde met de vraag "mag ik bij u komen wonen", is dat soms een noodkreet van een meisje dat op één of andere manier vastgebonden ligt aan een denkbeeldige ketting ?

Stages.

Dan is er nog de informatie rond de

van

19

stage van Lydeke waar het volledig uit de hand liep omdat de moeder constant

in de buurt was en zelfs de stage-meester van Lydeke tijdens een operatie -van een dier- op de vingers stond te kijken. Zij verloor haar dochter Lydeke geen ogenblik uit het oog en haalde en bracht haar, kortom een voor de stagemeester zeer hinderende onderneming die uiteindelijk een vervroegde stopzetting van de stage tot gevolg had. Lydeke staat blijkbaar onder één of andere dwang waaraan ze constant is onderworpen.

De school.

Dan is er nog het gegeven dat het meisje vaak ziek is. Toen we aan een stagemeester een foto toonden van de periode dat ze het vriendinnetje van Saul was, was de reactie van de dierenarts meteen: "maar die ziet er nu veel slechter uit". Toen Lydeke

door een kat was gekrabbd liet ze zich in het ziekenhuis behandelen en had ze zoveel last van de medicijnen dat ze een dag ziek was, ook andere zaken kwamen aan het licht maar die kunnen we hier niet openbaar maken.

Naar aanleiding van ons bezoek aan de stagemeester werd de school in Breda op de vingers getikt en dat lijkt ons wel degelijk nodig, het Prinsentuincollege heeft nooit de juiste acties ondernomen om na te gaan wat er met haar leerling mogelijk aan de hand was, zij hebben zich óók door de "Kolonel" laten commanderen. Deze redactie heeft in oktober 2007 om een diskreet onderhoud met de mentor en Lydeke gevraagd, maar het Prinsentuincollege verschoot zich achter allerlei smoesjes, maar aan een, door henzelf begane, flagrante schending van de privacy hebben ze zich niet gestoord. Door die schending heeft Morsum Magnificat een stap verder kunnen zetten, die het Prinsentuin-

college niet waardeerde en óók naar de politie stapte.

Nieuw onderzoek.

Saul heeft gelijk wanneer hij aan het parket te Turnhout vraagt om het onderzoek opnieuw te openen en nieuwe onderzoeksdaden door de Federale Gerechtelijke Politie te laten uitvoeren, deze redactie is er nooit in geslaagd om zelf met Lydeke te praten, iedereen heeft dat tegengewerkt, hopelijk komt de waarheid boven en zullen de ogen van Justitie opengaan zodat ze niet langer op de pianist schieten.

In Morsum Magnificat 156 leest u het vervolg van het onderzoek van Morsum Magnificat waardoor wij de woede van de familie van Lydeke op de hals halen. Komen we misschien té dicht bij de waarheid?

Erik Verbeeck ©

Wat wil, doet Saul momenteel

Ik ben op dit moment actief bij AstroTV. Hier geef ik paranormaal en psychologisch advies aan mensen met problemen. Verder heb ik af en toe een opdracht als model en acteur. Minder dan vroeger omdat ik door alle ellende mijn emoties heb weggegeten, maar dat wordt nu opgelost, ik ben gaan hardlopen met mijn opa om de kilo's kwijt te raken. Ik hoop dat,

als ik wat slanker ben, ik ook meer opdrachten krijg. De Theater, TV, en mediawereld roept mij nog steeds. Onlangs heb ik de artistiek-leider van de Theateracademie gesproken en ze willen me graag terug als student om bij hun mijn opleiding af te maken. Het is echter een nogal dure opleiding wat ik waarschijnlijk toch niet kan betalen. Ik probeer op 1 of andere manier via verschillende instanties een

studiebeurs los te krijgen. Het mooie is, dat als ik die opleiding volg, ik ook meer opdrachten krijg voor in films, series en commercials. Op dit moment kan ik me heel erg vinden in het helpen van mensen. Mede ook omdat het mij niet is gelukt om Lydeke te helpen geeft het me een goed gevoel dat ik dat bij andere mensen wel kan en dat ze wel

veel aan me hebben.

saulvanderbijl@hotmail.com

Afzetting gevraagd van de Voorzitter OCMW en de toeziende Schepen.

Begijnendijk, 10 juli 2008. Nadat Erik Verbeeck eerder deze week mede een aangetekend schrijven, de Gouverneur van Vlaams Brabant een aantal klachten tegen het Begijnendijks bestuur toestuurde, werd er vandaag middels een gemotiveerd document aan de Gouverneur de afzetting gevraagd van de huidige Voorzitter van het OCMW én de vanuit de gemeente gedetacheerde toeziende Schepen, het gaat ondermeer om een dossier rond een ex cliënt die zich bij deze redactie beklagde en ondertussen is overleden.

EVER.

De varkens van Werchter voor een jaar op stal.

Deze foto is twee dagen na het einde van de massa- en kassahysterie gemaakt, geef het volk brood en spelen en vooral, vul uw zakken -in 't zwart-. Politiek is niets anders dan geld en macht